

Å HØRE, GJENKJENNE OG HANDLE PÅ GUDS ORD

Nå, disse lydbåndene, fra dette møtet denne morgenen, blir ikke solgt, det er kun for Menigheten eller for noen, fordi det handler om Læren. Og i møtene der ute, skaper det forvirring, fordi knapt to av oss har nøyaktig samme synspunkt, men vi burde være ett i hjertene, uansett. Men dette, vi, her i tabernaklet, disse lydbåndene er, du vil merke på . . . Det er bare for venner og så videre.

² La oss nå bøye våre hoder bare et øyeblikk i bønn. Hvor mange ønsker å bli husket mens dere har deres hoder bøyd? Bare ved å løfte opp hånden, si: “Herre, jeg er—jeg er trengende i dag, og jeg trenger Din nåde”, hva enn det er for.

³ Vår Himmelske Far, vi nærmer oss nå Din nådens Trone, fordi vi har blitt bedt om å gjøre dette. Og det ble fortalt oss av Din Sønn, og vår Frelser, at hvis vi skulle be Deg om noe i Hans Navn, ville det bli gitt. Derfor, Herre, da vi vet at vi lever i skyggene av Hans Komme og står nå i skyggen av Hans nåde, så ber vi, Herre, om at Du må velge, ved Den Hellige Ånd, de tingene som vi skulle be om. Og vi føler denne morgenen, at det ikke ville være i motsetning til Ditt Ord eller til Din store rettferdighet, og Din barmhjertighet og nåde, at hvis vi skulle be om at vi ville få et spesielt besøk i dag, av Den Hellige Ånd. Slik at Han kan komme inn i vår midte og skjelne våre hjerters tanker, åpenbare for oss våre svake punkter og helbrede våre sykdommer og forbinde de sønderknuste hjerter og frelse de fortapte og gjøre et folk rede for Hans Komme. Herre, hør denne bønnen.

⁴ Nå skal vi lese Ditt Ord. Og—og vi ber, Herre, at i vår søndagsskoleleksjon denne formiddagen, at Du vil bringe fram sammenhengen i lesningen og vil åpenbare Det for våre hjerter. Fordi, vi kom hit for én hensikt. Den hensikten, alene, er å bli bedre kjent med Deg. Vi som er kristne, ved Tro, ønsker å kjenne Deg bedre. De som ennå ikke har blitt kristne, ønsker å kjenne Deg som sin Frelser. De som er syke, ønsker å kjenne Deg som sin Helbreder. Og vi ber om at det ikke vil være én som forlater denne bygningen tomhendt, men at ethvert bønnebegjær må bli oppfylt til punkt og prikke, og ethvert ønske oppfylt, og enhver—enhver person være lykkelig og gå fra bygningen og si, som de som kom fra Emmaus: “Brant ikke hjertene våre i oss, da Han talte til oss langs veien?” For vi ber om dette i Jesu Navn. Amen.

⁵ Nå til dere som ønsker å slå opp i Boken deres. Jeg har funnet ut at vanligvis i evangeliske møter, at omtrent tjue eller tretti

minutter alene, er den beste innvirkningen for å introdusere et åndelig budskap, og deretter et alterkall. Men siden dette er søndagsskole, ønsker jeg ikke å gjøre det helt på den måten denne morgenen. Jeg føler meg mer ledet til å ta meg god tid og tale over Ordet.

⁶ Nå, hvis noen er ukomfortable, for kaldt, er det eneste du trenger å gjøre . . . Broderen min, vaktmesteren, er bakerst i kirken der, bare løft opp din hånd slik som *det* bak der, til ham, og han vil regulere varmen. Og vi vil at du skal ha det komfortabelt og føle deg virkelig bra. Og lytt til Ordet, for vi stoler på at Den Hellige Ånd lærer oss Guds Ord. Og kan dere alle høre godt, bakerst? Hvis dere kan, løft hendene deres, hvis dere—dere kan høre godt. Det er bra.

⁷ Nå vil jeg at dere skal slå opp, sammen med meg, jeg har skrevet ned noen tekster her, og noen Skriftsteder. Så jeg vil at dere skal slå opp med meg, først, til Romerbrevet, Romerne, det 9. kapitlet. Og vi ønsker å lese for en leksjon fra Skriften, først, i Romerne 9,11.

(For barna var ennå ikke født og hadde verken gjort godt eller ondt, for at Guds plan etter utvelgelsen skulle stå fast, ikke av gjerninger, men ved Ham som kaller;)

da ble det sagt til henne: Den eldste skal tjene den yngste.

Det står skrevet: Jakob har jeg elsket, og Esau har jeg hatet.

⁸ Må Gud legge Sine velsignelser til denne Skriftlesningen. Og nå som en tekst, for å underbygge leksjonen min, ønsker jeg å ta dette som en tekst: *Å høre, gjenkjenne og handle på Guds Ord.* Kan jeg gjenta det igjen. “Å høre, og gjenkjenne, og så handle på Guds Ord.”

⁹ Nå, vi er fullstendig klar over, vi som gransker Skriften dag og natt, og leser avisene våre og hører nyhetskommentatorene, at denne verden nå er i grepet på to store åndelige krefter. Og de er begge religiøse krefter. Og jeg tror at disse store kreftene snart kommer til et klimaks. Og begge disse store kreftene var representert i disse to sønnene til Isak. Hvordan Gud, i Sin uendelige visdom, har et skyggebilde av alle ting for oss; slik at vi ved disse tingene med sikkerhet kan vite hva som ligger foran oss. Det er blitt gjort så klart, at Gud og Hans Ord og naturen og Hans univers, er så fullkomment arrangert sammen, at selv synderen kan skjønne at noe er i ferd med å skje. Gud har ordnet det slik. Ingen er uten unnskyldning.

¹⁰ Nå, vi ser i disse to sønnene at da de, til og med før de var født, var de i krig med hverandre. Selv om deres jomfruelige mor . . . For, hun var en jomfru, den vakre Rebekka som giftet seg med Guds løftes rettferdige sæd, Isak; at de var to innviede, Åndsfylte troende på Gud, forutbestemt til nettopp det ekteskapet som de

ble forent ved. Gud visste det på forhånd. Og hvordan kunne noe slikt komme gjennom den ene moren, og ved én far? En, en veldig ond person; og en annen, veldig god person; og hvordan den gode personen så ut til å være den onde, og den onde så ut til å være den gode.

¹¹ Nå, det er, har alltid vært, vil alltid være Guds program. Gud kan ikke forandre Sitt program. Fordi, Han gjør Sitt program fullkomment, fordi det er en del av Ham.

¹² I Edens hage var synden så vakker, at den lokket Eva fra rettferdighet, til synd. Og i den samme hagen der det var et Livets tre, var det også et dødens tre.

¹³ Vi kjenner det i dag som kontrastenes lov. At, der det er godt, er det ondskap; der det er rett, er det galt. Og vi vil aldri, uansett hva vårt miljø er, noen gang være i stand til å riste av oss nærværet av noen av dem. Fordi Paulus sa: "Når jeg vil gjøre det gode, så er det onde til stede." Synderen vil aldri være i stand til å riste av seg den kristne, den kristne fra synderen. Det vil alltid være et vitnesbyrd der om rett, og et vitnesbyrd om galt, alltid. Og du tar ditt valg. Du må velge den ene eller den andre siden.

¹⁴ Men når det gjelder disse to sønnene, det er underlig å vite at, før de ble født, begge av samme ætt, fra Isak, som var løftet. Nå, leksjonen vår er litt lang, og jeg ønsker å gi nok bakgrunn, så dere kan se nøyaktig hva jeg snakker om. Og den første sønnen, Esau, som ble født; vi ser at de ikke bare kranglet og kjempet i morslivet til sin mor; men de kjempet selv i øyeblikket fra de ble født, Esau kom fram, og Jakob holdt fast i hælen. Og de kjemper fortsatt.

¹⁵ Og hvordan det, hvordan det kunne komme fra den fullkomne, rene, utvalgte, hellige, innviede faren eller moren! Såfor å legge et grunnlag, at kaller Gud ved utvelgelse. Det må være slik. Uansett hvor gode faren og moren din var, hvor hyggelige de var, hvor mye kristne din far og mor var, det er likevel opp til deg som en enkeltperson, din stilling innfor Gud. Denne leksjonen lærer det, at de, begge barna, som til og med kom fra de utvalgte og kalte av Gud, far og mor, en jomfru kvinne og en hellig mann, som til slutt viste seg å være den som Jesus Kristus kom gjennom sin ætt. Han ble født som en fra de døde. Han ble testet, faren hans, før ham. Og han ble lovet at gjennom denne Isaks ætt, ville hele verden bli frelst. Og fra en slik mann, og hans blod, så rent at Gud ikke engang ville la filisteren røre ved moren, etter at Abraham hadde gitt henne til ham. Gud slo hans hus med plager og sa: "Du er så godt som død", og for å bevare blodstrømmen ren. Og at Rebekka, er en rettferdig, hellig, Gud-sendt og Gud-kalt mor. Og fra en slik hellig ætt kom det fram en frafallen og en troende. Ser dere? Så det ligger innenfor Guds kall, Guds utvelgelse.

16 “Og før noen av dem var født, sa Gud: ‘Jeg elsker Jakob og hater Esau’, før noen av dem var født.” Så hvordan bør vi føle det. Hvis du er en som Gud taler til og inviterer til å komme til Hans bord og til Hans Hjem, og til å være Hans sønn eller datter, det er ikke noe større enn dette.

17 Disse to guttene, hvis vi legger merke til deres natur, var en av dem en åndelig mann, det var Jakob. Og Esau var en kjødelig mann. Men de var begge religiøse. Og det samme skjedde ned gjennom alle tidsaldre, kjødelig og åndelig.

18 Esau representerte mennesket på jorden, naturlig, tilbøyelig til religion, men ute av stand. Det var ikke noe i ham til å gjøre det. Han kunne ikke gjøre det. Det var ikke i ham å kunne heve seg over verdens ting, det kjødelige.

19 Men, Jakob, det var bare så lett for ham å gjøre det. Nå, Jakob, Jakob hadde ett mål, og det var at han lengtet etter den førstefødselsretten, spilte ingen rolle hvordan han fikk den, bare at han fikk den.

20 Og den ånden fra den ene fødselen, er fremdeles representert i verden i dag, og det kommer til et klimaks nå: den åndelige troende; og det kjødelige mennesket, kjødelig troende. Ingen kunne si at ikke begge var religiøse. Det var de. De sa ikke at den ene tjente en “avgud” og den andre “Gud”. De var begge Guds tjenere.

21 Nå, følg nøye med på Skriften nå om dette emnet, for jeg er sikker på at det vil hjelpe deg. Ser du? Nå: “Ikke alle som sier: ‘Herre, Herre’ vil komme inn, men den som gjør Min Fars vilje som er i Himmelen.”

22 Nå, hvis du legger merke til, Jakob hadde én ting som han ønsket, fordi, ifølge Ordet, lå velsignelsene og det—det gode i førstefødselsretten. Og, Jakob, det var hans eneste mål, det eneste han hadde i tankene var å “få tak i den førstefødselsretten”. Og Esau foraktet den. Den som faktisk hadde den, foraktet den, eller så skammet han seg over den. Men Jakob ville ha den uansett hvordan han fikk tak i den, han ville ha den.

23 Det er slik det er med den åndelige troende i dag. Han bryr seg ikke om hvor mye du ler av ham, hvor mye narr du gjør, hvor latterlig han må oppføre seg for det kjødelige sinn. Hans eneste mål er førstefødselsretten. Han ønsker å komme til Gud, fordi det er født i ham. Han kan ikke hjelpe for det.

24 *Jakob* betyr “svindler” eller “bedrager”. Men etter å ha funnet og kommet i besittelse av førstefødselsretten, ble han forandret. Det er den kjødelige, forandringen. Han ble da kalt, Jakob, en “prins med Herren”, som har kjempet med Ham.

25 Den kjødelige troende i dag: “Åh, så lenge jeg går i menigheten og gjør det som er rett, hvilken rolle spiller det?”

Det er Esaus gruppe. Han gjør fremdeles narr og forakter førstefødselsretten, Han bryr seg ikke om den. Men Jakob elsket den.

²⁶ Og den åndelige mannen i dag, og den åndelige kvinnen, som er utvalgt, forutbestemt av Gud til å komme til Evig Liv, hvis de må selge alt de har, hvis de må ta navnet sitt bort fra enhver kirkebok i landet, vil de fortsatt ha den førstefødselsretten. Det er det eneste som betyr noe for dem, “bare å få den førstefødselsretten”, det er alt. Uansett hvordan, hvor mye de må ydmyke seg, om de må knele ned ved alteret og gråte, buu-huu, hvis de må løpe rundt og gå tilbake og rette opp i ting, og selge det de har, eller—eller gi bort alt de har og bli en pilegrim og en fremmed, det spiller ingen rolle. De vil ha førstefødselsretten. Det er alt de er interessert i, førstefødselsretten. Nå, du må ikke klandre disse menneskene. De kan ikke hjelpe for det. De var forutbestemt til det, utvalgt til det.

²⁷ Og så ser vi at disse to, kjødelige og åndelige menneskene, det var slik det alltid skjedde. Det er slik det er i dag. Det har alltid vært slik.

²⁸ Kain og Abel. I Edens hage, da Eden ble skapt, var det to trær, og mennesket kunne velge. Ved det ene fikk han visdom; ved det andre, fikk han Liv. Det var to gutter, Kain og Abel, begge to religiøse. Den ene ønsket Evig Liv, og han ofret til Gud, ved tro, et mye bedre offer enn Kain. Et fullkomment bilde på menighetene i dag: den naturlige menigheten, den åndelige Menigheten. Og det er ingen tvil om at jeg snakker til begge gruppene akkurat nå, og vil sannsynligvis, ved lydbånd, snakke til titusenvis av dem.

²⁹ Men, se, den naturlige menigheten, er bare en kjødelig menighet. De klarer aldri å komme lenger enn dette: “Jeg ble medlem av menigheten. Hvis jeg går i kirken, hvis jeg gjør så godt jeg kan, er det alt Gud krever.” Nå, det var det samme som Kain gjorde. Han gikk og lagde et alter. Han ofret et offer, brakte fram jordens frukter. Og han sa: “Her er det, Gud. Det er det beste jeg har. Ta det eller la det være.” Det er slik den kjødelige troende tror i dag. “Herre, jeg vil gå på møte. Jeg vil bli med i den beste gruppen jeg kan finne. Jeg vil betale det jeg skylder til menigheten. Jeg vil gjøre det som er rett. Nå, her er det beste jeg kan gjøre. Jeg skal hjelpe til med å kjøpe litt kull til enken. Eller, jeg vil gi barna noen klær.” Det er helt i orden, ingenting å si imot det. “Men det er det, det er alt. Hvis Du ønsker det, så ta det; hvis Du ikke gjør det, trenger Du ikke ta det.” Nå, det er holdningen til den kjødelige menigheten i dag.

³⁰ Men den åndelige Menigheten! Abel, ved åpenbaring, ved nåde, så han utenfor det, og ved tro ofret han til Gud et mye bedre offer enn Kain. Og det vitnet om hans rettferdighet, Gud.

³¹ Det samme skjedde i Ismael og Isak. Den ene var av kjødet, og den andre var av Ånden. En av trellekvinnen; en av den frie

kvinnen.

³² Det samme skjedde i Israel og Moab, to store menigheter som møttes. Og da Israel ønsket å gå til sitt lovede sted, den åndelige Menigheten, Jakobs folk, Israel på veien; da møtte Esaus folk dem, Moab, en mektig menighet. Og den store lederen for menigheten, Bileam, kom ned for å forbanne sin bror, men han fant ut at han ikke kunne forbanne sin bror. Han klarte ikke, med sine forblindede øyne, å se den forutbestemte planen, som, og å se Guds Ord.

³³ Først: "Troen kommer av hørelsen, hørelsen av Guds Ord." Så hører den troende Det, gjenkjenner Det, og handler på Det. Det kjødelige mennesket hører Det, lyden av Det, men aldri . . . *Høre* betyr å "forstå" Det. Se på, er å se på noe; men å se det, er å "forstå" det. "Uten at et menneske blir født på ny, kan han ikke se eller forstå Guds Rike."

³⁴ Nå, her kom Israel, som gikk fremover med Guds løfte, for de var på vei til det lovede land. Ikke vantro, men troende, troende på den samme Gud som Israel hadde, kom ut for å prøve å forbanne sin bror, fordi han sa at broren hans er, uten tvil må være urettferdig, fordi han hadde gjort så mye galt. Men, ser dere, han klarte ikke å se utvelgelsen.

³⁵ Det samme med Esau og Jakob! Esau så ut til å være en bedre mann. Han slo seg ned og gjorde veldedige ting. Han—han tok vare på sin gamle, blinde far, skaffet ham hjortekjøtt og tok vare på ham, og var en god gutt. Mange ting som kjødelige troende gjør i religionens navn, hjelpeforeninger og—og betaler ned sykehusregninger for folk og religiøse ting, men det er ikke det jeg snakker om.

³⁶ Moab var god, en stor nasjon, en broder for ham. Og Jakob hadde gjort alt mulig, han hadde vært en bedrager; men likevel var han ute etter én ting, det var å oppnå dette løftet, denne førstefødselsretten. Her kom Israel, Jakobs barn, med det samme målet. Hvem kommer til å få rett?

³⁷ Bileam bygde syv altere; i Israel var det syv altere. Bileam ofret syv ofre av rene dyr; Israel ofret syv ofre av rene dyr. Der, når det gjaldt det rituelle, var Moab like religiøs som Israel var, Esau like religiøs som Jakob var, og Kain like religiøs som Abel var. Men, det er utvelgelsen som holder.

³⁸ Hvor blinde! Hvor blinde Esaus barn var, åndelig talt, moabittene, så ned på Israel og sa: "Se på dem. De er ikke en denominasjon. De er en gjeng med bedragere. De bor i telt. Og vi er en stor nasjon. De har gjort galt. Og de har ingen organisasjon iblant seg. De går bare rundt på måfå og følger en profet." Men han klarte ikke å se Messingslangen og den slåtte Klippen som gikk foran dem. Han klarte ikke å se den utkalte, utvalgte gruppen som fulgte Guds Guddommelige orden til det lovede land.

39 Det er slik det er i dag. De sier: “Det er en gjeng med hallelujakristne. Det er en gjeng med folk som er *dette, det* eller *hint*.” Men de klarer ikke å se at det følger Guds Ords retning.

40 Israel var på vei til det lovede land. Gud, i Sitt Ord, ga et løfte.

41 Jakob, grunnen til at han valgte å finne førstefødselsretten, for en hver pris, han ville ha tak i den, for han visste at velsignelsene lå i førstefødselsretten. Det var der livet var. Han brydde seg ikke om hvordan det skjedde, så lenge han fikk tak i den. Det var hovedsaken. På hvilken måte det skjedde, spilte ingen rolle. Han ville ha den. Og han måtte ha den. Og han fikk tak i den. “Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdighet, de skal bli fylt.” Han var på vei, og han lette etter den, og han fikk tak i den.

42 Israel var på vei til det lovede land. Uansett hvor mange moabitte og forbannelser de prøvde å legge på dem, dro de rett til det lovede land.

43 Og i dag vil du aldri . . . uansett hvor mange søksmål de får, hvor mange anklager, hvor mye forfølgelse, hvor mange onde ting de sier, hvor mange ganger de kaller dem “holy-roller”, hvor mange ganger de sier de onde tingene, så vil menigheten gå videre. Den er nødt til det. Den holder seg til Guds Ord.

44 En gang møttes to konger. Den ene var Akab, en dårlig en, den andre var Josafat; den åndelige Menighet, den kjødelige menighet.

45 Akab var en grenselandtroende. Han hadde profeter. De var ikke vantro. De var ikke avgudsdyrkere. De var israelittiske profeter, men de ble alle undervist og ernært og kledd av kong Akab. Det var kommet til et punkt at de hadde all den politiske støtten.

46 Josafat kom inn, kom ned, inngikk en allianse, som er feil.

47 Du skulle aldri knytte deg til vantroende. Vi skulle aldri, under noen omstendighet, sette navnene våre i bøkene til menigheter som ikke tror på hele Evangeliet. Aldri! Du vil komme i vanskeligheter.

48 Og de kom i vanskeligheter. Og denne rettferdige mannen sa: “Skulle vi ikke rådføre oss med Herren først, og finne ut om vi skulle dra til Ramot-Gilead?”

49 Se nå hvor perfekt arrangert det var. “Vi eier Ramot-Gilead. Det er vår eiendom, og syrerne har tatt det fra den levende Gud. Skal vi ikke dra opp og innta dette landet?” Og han gjorde talen så vakker og så lovlig og så rettferdig, at Josafat falt for den.

50 Og, i dag, kan menn stå på talerstolen med et slikt intellekt og veltalenhet og utdannelse, at de kan bortforklare Den Hellige Ånds Kraft fra Bibelen. De kan bortforklare Guddommelig

helbredelse. De kan forklare at tungetale og tydning, de kan forklare at dåpen i Den Hellige Ånd var for en annen tid.

⁵¹ Men en mann som er utvalgt av Gud, mannen . . . “Mine får kjenner Min Røst.” Har du Guds utvelgelse over deg, vil det aldri få deg til å vakle.

⁵² Josafat sa, den rettferdige kongen sa: “Finnes det ikke en profet, så vi kan rådføre oss med Herren?” Akab gikk videre uten det.

⁵³ Det er slik den kjødelige menigheten gjør i dag. Åh, de har seminarer fulle av predikanter, store menn, store professorer, intellektuelle, smarte, vittige, åh, du store, langt over intellektet til den nat- . . . eller, den åndelige Menigheten.

⁵⁴ På Noas tid, på den tiden, se på den naturlige menigheten. Hva var de? Vitenskapsmenn, bygningsmenn, smarte menn. Men de utvalgte, Enok og Noa, var gjeterne og bønder, ydmyke, ikke utdannet, ikke smarte, men kjente sin Gud; det er noe som beveger seg i dem, som kaller. Vi kommer til det snart.

Nå, så Josafat sa: “Finnes det ikke en profet?”

⁵⁵ Åh, selvfølgelig har de kjødelige dem. “Ja visst, det har vi. Jeg har et seminar her nede, fullt av dem.”

⁵⁶ Brakte opp fire hundre. Nå, disse er ikke vantro. De er tilbedere av Jehova-Gud. De kom og sa: “Gi oss litt tid, så skal vi profetere.” Og så kom de alle sammen. Og de kom tilbake med, “Herrens Ord”, og de sa, “SÅ SIER HERREN.” Israelittiske profeter. “SÅ SIER HERREN. Gå opp, Herren er med dere. Og dere vil innta Ramot-Gilead, for det tilhører virkelig Israel.” Og en av hovedmennene lagde seg to kjempestore horn av jern, som en representasjon, og han begynte å pushe. Han sa: “Med disse skal du pushe Israel . . . eller pushe syrerne rett ut av Ramot-Gilead.”

Men, Josafat, noe i ham!

⁵⁷ Åh, jeg håper at Gud bringer dette til ditt hjerte. Det er ikke noe du kan utdanne deg til. Det er ikke noe du kan lese deg til. Det er hva Gud, ved utvelgelse, gjør for deg. “Det er ikke opp til den som løper eller den som viser- . . . Det er Gud som viser nåde.”

⁵⁸ Josafat sa: “De er velkledde menn.” Uten tvil sa han noe slikt som dette: “De er intelligente, og de smarteste mennene jeg noen gang har hørt. De er nøyaktig trent. De står i enstemmighet. De har et sterkt samhold. Og de er smarte, og det er mye Sannhet i dem.”

⁵⁹ All villfarelse har Sannhet. Den største løgnen som noen gang ble fortalt hadde nitti- . . . [Tomt område på lydbåndet—Red.] present Sannhet i seg, løgnen som satan fortalte Eva.

60 “Åh, det er mye Sannhet i det de sier, men finnes det ikke én til?”

61 Vel, hva tror du den mannen sa? “Når vi har fire hundre av de flinkeste og beste her? De løper ikke halvnakne rundt her ute i ødemarken, med et saueskinn surret rundt seg, eller noe sånt. Det er menn som jeg har fostret, jeg har utdannet. De er ikke menn som ikke kjenner sin ABC. De er lærde, og de kan sakene sine. De holder på dag og natt, leser bokrullene og profetiene. De vet hva som er rett. Jeg forberedte dem. Og de står her i en akkord, fire hundre av dem, og sier: ‘Dra opp, Herren er med deg.’”

62 Men hvis jeg kunne lese Josafats tanker noen få minutter: “Det er bare noe som ikke stemmer”, ville han ha sagt. “Det er bare noe som ikke virker riktig. Finnes det ikke bare én til, et sted?”

63 “Åh”, sa han, “ja, det finnes én til, men han tilhører ikke organisasjonen. Han er en annerledes type. Han er bare en bedrager.” Han er som Jakob. “Men vi kan spørre ham. De sier han er en profet. Men jeg tviler på det, for han forbanner meg alltid, sier *dette, det*, eller *hint*, eller han profeterer aldri godt om meg.” Hvordan kunne han det? Ser du?

64 Så de sa: “La oss gå og finne ham. Han er sønn av Jimla.” Så gikk de og fant ham.

65 Og noen på veien møtte ham og sa: “Nå sier du det samme som de sier. Du må være enig med foreningen. Hvis du ikke er det, ve deg!”

66 Han sa: “Jeg vil kun si det Gud legger i min munn å si, og ikke noe annet.”

67 Så etter at han kom opp dit, og de ga ham en natt, sa han: “Dra opp, men jeg så Israel spredt som sauer uten hyrde.”

Og Akab sa: “Det var det jeg sa?”

68 Nå, det er fire hundre mot én. Fire hundre skolerte, smarte, utdannede, intellektuelle menn imot én liten ignorant, som vi ville kalle ham, Mika. Én mann, men likevel hadde den ene mannen Herrens Ord, det gjorde forskjellen. Alle disse andre var falske, det viste seg å være falskt. Hvorfor var Mika så annerledes? Måtte han være fattig, for å være annerledes? Nei. Det . . . Det var det som gjorde Mika annerledes, at han sto Ordet. Guds Ord var det han holdt seg til.

69 Nå er det lovet i disse dager at, “Gud vil utøse Sin Ånd.” Det er lovet av Daniel, at: “Folket, i de dager når steinen treffer billedstøtten i foten, skal det folket som kjenner sin Gud, gjøre storverk.” Profeti etter profeti! Og alle seminarene, verden, kan ikke akseptere dette. Gud kommer til å gjøre det, uansett, og folk kommer til å følge det. Ser dere? Den kjødelige og den . . . Den naturlige menigheten og den Overnaturlige menigheten. Ser dere, Ordet gjør forskjellen.

⁷⁰ Det var det Jakob tenkte: “Og hva enn som skjer, så vet jeg at jeg aldri kan bli velsignet, uten at jeg får tak i den førstefødselsretten. Det er førstefødselsretten jeg må få tak i.”

⁷¹ Og, men Esau hatet den, og barna hans gjør det samme, fortsatt, til denne dag. De hater den. Det har alltid vært slik.

⁷² Når det er en vekkelse, produserer det alltid fram tvillinger. Det er en tøff bemerkning, men det er sant. Da det var en fødsel fra, fra Isak og Rebekka, frembrakte det tvillinger. Da verden ble skapt, frembrakte det tvillinger, to trær. Og da Kain og Abel ble født, frembrakte det to. Da Ismael og Isak ble født, frembrakte det to. Og da Esau og Jakob ble født, frembrakte det to. Den ene, naturlig (den ene, fra jorden); den andre, Overnaturlig. Og den ene så på det naturlige, intellektuelle; den andre vandret ved Ånden. Det har alltid vært slik. Da den lutherske kirken kom fram . . .

⁷³ La oss ta pinsen først. Se på pinsefødselen. Den brakte fram en stor, mektig vekkelse som feide over den kjente verden, pinsen. Det gikk ikke lenge etter Pinsedagen, før Paulus til og med sa, at: “Det ville stå fram menn iblant dem, med forførelse og ville vende folket bort fra Gud.” Og det var nøyaktig det de gjorde. Det frembringer to.

⁷⁴ Da den lutherske kirke ble født, brakte Martin Luther fram en åndelig vekkelse. Det gikk ikke veldig lenge før Esau kom, rett bak ham, og organiserte det. Og det frembrakte to.

⁷⁵ Så etter det, kom metodistene, John Wesley, en åndelig vekkelse. Og etter det, kom organisasjonen og organiserte det. Og det frembrakte to.

⁷⁶ Og etter det, kom pinsen, en vekkelse. Og nå har de organisert det, og nå har de kommet inn i organisasjonen. Og det frembringer to.

⁷⁷ Men den levende Guds åndelige sæd, selv om den må være en fremmed, selv om den må være en omstreifer, fører det alltid til atskillelse. Esau holdt ikke ut veldig lenge med Jakob. Så snart Jakob fikk førstefødselsretten (priset være Gud), krevde det atskillelse. Og når en mann . . . Jeg bryr meg ikke om hvilken menighet du tilhører, hvis den er kjødelig, og vennene dine som du henger sammen med, menneskene du spiller kort med og litteraturforeningene dine og så videre; når du oppnår førstefødselsretten, dette noe som er nede i ditt hjerte, som hungrer etter Gud, når du mottar det, krever det atskillelse. “Kom ut fra dem, og vær atskilt, sier Gud.” Atskillelse!

⁷⁸ Menigheten slår seg til ro. Ser dere, den kan ikke fortsette videre. Esau var et veldig godt bilde på den kjødelige troende i dag, som aldri var i stand til å seire over verden. Han overvinner ikke verdens ting. De liker fortsatt festingen sin, dansingen sin, manikyrminkene sine, kvinnene, på ansiktene sine, og—og klipper håret sitt og—og bruker disse små, korte klærne; og—og

menn liker å gå ut til biljardhallene og—og røyke sigaretter og fortelle små, skitne vitser; og likevel tilhøre menigheten. De er aldri i stand til å overvinne de tingene. Det klarte heller ikke Esau. Men likevel, for å være religiøs, måtte han slå seg til ro med en intellektuell forståelse. Det er det samme som menigheten gjør i dag. “Vi vil bli en organisasjon. Vi vil samle oss sammen. Vi vil danne en klan, eller en klikk, eller noe slikt.”

⁷⁹ Og det er slik menigheten går frem i dag, den åndelige og den kjødelige, fremdeles det samme. Det har ikke forandret seg, og vil aldri forandre seg.

⁸⁰ Guds hellighet. Gud, som er Gud, materialiserer det, Selv. Hvis det ikke var en synder, ville det aldri . . . ville Han aldri ha vært en Frelser. Men Han var en Frelser i begynnelsen, men det var ingenting som var forapt. Og Hans Egne egenskaper av å være en Frelser, materialiserte en synder, det måtte være noe som kunne bli frelst. Før noe kunne bli frelst, måtte det være noe forapt. Og Hans rettferdighet og Hans hellighet! Hvis det aldri hadde vært en—en syk person, ville Han aldri ha vært en helbreder. Men fra begynnelsen, og fra alle begynnelser, eksisterte Han før begynnelsen. Han var en helbreder. Så det var ingenting som var sykt, derfor materialiserte det seg en syk person, slik at Han kunne helbrede dem, for å gjøre Ham til en helbreder.

⁸¹ Ut fra det samme Hellige Riket der ute, kom frelse, kom forbannelser. Ut fra den samme moren og faren som brakte frem Jakob, brakte frem Esau. Ser dere? Det er Gud. Han kan ikke forandre Sin plan. Alt sammen må fortsette på samme måte. Hele naturen passer perfekt inn i dette. Den må. Forstår dere hva jeg mener? Beveger det rett inn. Det må være noen som er forapt, for å bli frelst. Og hvis det ikke hadde vært, Han, Hans . . . Han som var en Frelser, gjorde det. Dyp kaller på Dyp.

⁸² Slik som den lille gutten som jeg alltid snakker om, som spiste viskelær fra blyantene og pedalen på sykkelen, han trengte svovel. Og så lenge det var noe der inne som lengtet etter svovel, måtte det først være dannet et svovel et sted. Det måtte være et svovel før han fikk lengselen. Og det, svovelet, materialiserte seg for ham, og så begynte han å lete etter svovel.

⁸³ Det er slik Gud er en Frelser. Og det måtte være noe forapt, for at Han kunne frelse, for å gjøre Ham til en Frelser. Det er alt det gjør, å uttrykke Gud. Alt, alt er i Ham; ikke i en predikant, ikke i en menighet, ikke i en organisasjon, men i Gud, slik at utvelgelsen kunne være fullkommen. Skjønner? Det er i Ham. Ja. Lutheranere . . .

⁸⁴ Og så ser vi en annen atskillelse, det var Abraham og Lot. De var brødre. Men Lot var en kjødelig tenker. Han var alltid ute etter noe stort, noe med mye glitter på. Akkurat som en ape, som jeg vil si, strekker seg alltid etter noe lyst. Den ånden har ikke

forlatt folk i dag. De strekker seg etter . . . De drar til byen, og de ville ikke komme til et lite lokale som dette. Ser du? De vil ha den største menigheten som finnes i byen, den mest intellektuelle pastoren, der de best kledde folkene går, hvor ordføreren går, til byen. Det er fremdeles denne Esau-ånden. Hadde virkelig førstefødselsretten til å begynne med, kaller seg Menigheten, men de mister den, fordi de forakter den. Du kan ikke få disse menneskene til å knele ned på sine knær, og gråte og bønnfalle Gud, og gå ut og ha helbredelsesmøte og tåle forfølgelsen fra verden, motta Den Hellige Ånd. Og de—de vil ikke gjøre det. De forakter det. De kaller det “en gjeng med halleluja-kristne”. Nøyaktig hva Bibelen sa de ville gjøre. De gjør det, fordi det er deres natur. Det er naturen. Som kråka og duen, de to naturene. De lengter etter det, fordi det er det de er. De vil aldri, aldri, se det andre, for de er ikke født til å se det.

⁸⁵ Og den andre, du kunne ikke holde ham borte fra det, fordi det er Guds utvelgelse. Han er født til å være en åndelig mann eller en åndelig kvinne. Noe i ham roper ut etter det. Åh, jeg—jeg håper dette kommer ned til et punkt hvor vi kan, dere kan se hva jeg—jeg mener, ved å avslutte det nå. Nå, Abraham . . .

⁸⁶ Husk, så lenge de var sammen, den naturlige menigheten og den åndelige Menigheten, fikk de aldri velsignelsen. Jakob ble aldri velsignet før han atskilte seg fra Esau. Og Abraham ble aldri velsignet før han atskilte seg fra Lot.

⁸⁷ Lot hadde sine egne små bønnemøter i menigheten sin der nede, underviste sønnene og døtrene sine og dem. Men han levde et slikt liv, at da han begynte å snakke om endens tid, så lo de av ham.

⁸⁸ Det samme i dag! Snakker du om Guddommelig helbredelse og Guds kraft og så videre, så ler de av det. Det er den samme ånden. Det er de to store åndene, religiøst sett, som har verden i sitt grep; den troende og den vantro, den troende og den gjør-seg-troende, den ene etterligner den andre. Nå da Abraham atskilte seg . . .

⁸⁹ La du merke til det? Da Jesus talte om Kommet, det andre Kommet, sa Han: “Som det var på Noas tid, vil de spise, drikke, ta til ekte og bli gitt til ekte.” Men da Han talte om Lots dager, sa Han ikke noe om det. “Som Lots dager”, det er for åpenbaring.

⁹⁰ Se hva som skjedde i Lots dager. Lot var der nede i Sodoma, godt etablert, intellektuelt, ble en av de store mennene i byen, dommeren, som satt i portene og dømte folket. Hans kone tilhørte alle foreningene som fantes i byen. Og døtrene hans, og alle sammen, giftet seg blant de fremragende, intellektuelle, høyt utdannede, smarte, vittige. Og Abraham bodde i et telt under et eiketre. Men en dag fikk de begge besøk.

⁹¹ Og det var en intellektuell predikant som gikk ned og forkynnte, og kalte dem ut. Se på—se på budskapet: “Kom ut”, sa han til Lot.

⁹² Og han hadde aldri blitt kalt ut, hvis det ikke hadde vært for Abrahams barmhjertighet. Sa: “Om jeg kan finne femti personer, vil Du spare den? Om jeg kan finne tretti personer? Kan jeg . . . Hvis jeg finner ti?” Det var så langt han ville gå. Og Han kunne ikke engang finne ti iblant dem.

⁹³ Ikke rart: “Som det var i Noas dager.” Husk, Noa var ikke et forbilde på Menigheten; Enok var det, som ikke gikk gjennom trengselen, men ble forvandlet før trengselen satte inn. Enok dro Hjem, han gikk ikke gjennom trengselen. Noa gikk gjennom.

⁹⁴ Nå, følg nøye med nå når vi beveger oss inn i dette. Se hva slags tegn Abraham og hans familie fikk. De fikk det Overnaturlige. “Abraham!” Hvordan visste Han at han var Abraham? “Hvor er din kone, Sarah?” Hvordan visste Han at han var gift, eller hadde en kone, Sarah?

“Hun er i teltet.”

⁹⁵ Nå, en Mann satt der, spiste kjøtt, drakk melk, og spiste maisbrød, “Hvor er din kone, Sarah?” Hvordan visste Han det? Hvordan visste Han det? Tenk på det. Dere kaller . . . Dere åndelige mennesker, ta dette til dere. Hvordan visste Han det, når Han oppførte Seg som en fremmed, støv på klærne Sine?

Og da Abraham sa: “Hun er i teltet, bak Deg.”

⁹⁶ Og Han sa: “Jeg skal . . .” “Jeg, Jeg”, et personlig pronomen. “Jeg”, denne Mannen, Gud gjør Seg Selv kjent i kjød. Gud! Abraham kalte Ham Elohim. “Jeg, Jeg skal besøke deg. Jeg kommer til å holde Mitt løfte. Og i henhold til livets tid, skal Jeg besøke deg, og du kommer til å få denne gutten som Jeg talte til deg om.” Og Abraham, hundre; Sarah, nitti.

⁹⁷ Og Sarah, langt bak i teltet; cirka fire små telt, hovedteltet var bakerst. Bak teltklaffene lyttet hun. Hun hørte det. Og nede i sitt hjerte smilte hun, sa: “Jeg, en gammel kvinne på hundre år, og min herre”, mannen hennes, “min herre, og gamle, og tro at vi kunne kjenne lyst sammen igjen, som unge gifte mennesker? Åh, hvordan kunne det ha seg?” Og hun på en måte smilte.

⁹⁸ Han hadde ryggen Sin vendt mot teltet. Han sa: “Hvorfor lo hun?” Åh, broder, der har du det!

⁹⁹ Se på den kjødelige menigheten som får Evangeliet forkynt for dem. En moderne Billy Graham og dem der nede forkynte Evangeliet: “Kom ut av det!” Men kom de? Nei. Veldig, veldig, veldig få.

¹⁰⁰ Se på Abrahams gruppe, de utkalte. Legg merke til det nå. Og Han ga ham dette tegnet, og han trodde Ham. Og Han ble borte for ham, og forsvant. Åh, hvordan det alltid har vært atskillelsen, de utkalte!

¹⁰¹ Nå, disse to åndene. Skal skynde meg for dere, skal skynde meg nå, for å komme til det punktet jeg vil at dere skal se. Disse to gruppene har hatt nær kontakt, ned gjennom alle tidsaldrene, helt fra tidens begynnelse, den naturlige menigheten, den åndelige Menigheten. Det har vært slik gjennom Det gamle testamente, det var slik gjennom Det nye testamente, og det er slik ennå i dag.

¹⁰² Nå, for omtrent to tusen år siden, kom det til en topp, og ble uttrykt ved to menn: den ene, Jesus Kristus; den andre, Judas Iskariot. Nå, Jesus assosierte ved Kommet, ved Hans andre Komme, at disse to åndene ville være helt annerledes enn hva de var der tilbake. Nå, det er her jeg vil at du skal ta på deg Herlighetsklærne dine—dine. Disse to åndene kommer til å være forskjellige. Fordi, satan kom og bodde i en mann som var et menighetsmedlem, Judas Iskariot, levde i den kjødelige menigheten, og var en venn av menigheten hele tiden. Men han kom inn og—og bedro, eller trodde han bedro sin broder. Han kom inn og ga seg ut for å være en av dem; smakte Guds gode ting, beveget seg rett videre i Ånden, tilsynelatende, gikk ut og forkynte Evangeliet og kastet ut djevler. Men innerst inne, var han hele tiden Judas, til å begynne med. Bibelen sier: “Han ble født fortapelsens sønn.”

¹⁰³ Husk nå, den kjødelige menighet var der tilbake, Esau, fariseerne og saddukeerne.

¹⁰⁴ Men se på denne karen som tror han bare er en . . . Han vil følge Budskapet en stund, men han vil bare ikke involvere seg for mye i Det. Ser dere disse åndene? Jesus sa: “Det vil være så nære det ekte, at det vil forføre selv de Utvalgte”, Utvalgte, hvis dere legger merke til det, “hvis det var mulig”. Men det er ikke mulig. Ser dere, det vil forføre.

¹⁰⁵ Se nå, ikke bare på den kjødelige menigheten, den der ute, den vanlige rutinemessige, kjødelige menigheten, Esau-gruppen.

¹⁰⁶ Vi har nå den Judariske-gruppen, som er mye mer forræderske, mye mer forræderske, kommer helt opp til kjernen av velsignelsen. Akkurat som i Hebreerne 6 og 10, hvordan han sa: “Etter at de en gang har fått del i og har smakt den kommende verdens krefter, og har gjort alle disse tingene; hvis . . . og så hvis de har mottatt kunnskap om Sannheten, og hvis de så bevisst vender seg bort.” “bevisst”, hva er det? “De vanhelliger Paktens blod, som de ble helliget ved.”

¹⁰⁷ La meg illustrere dette for dere. Her er det. Her er en mann, han er en god kar, fin gutt. Han er kalt, han føler i sitt hjerte at han ønsker å være en forkynner. Ja vel, han tar imot Jesus som personlig Frelser. Han er en fin gutt, ingen kan si noe imot ham. Etter en stund, blir han gjenstand for helliggjørelse. Mannen begjærer når han ser på kvinner. Han . . . Det er i ham. Ser dere? Og så, det neste, kanskje han røkte, og han ønsker å røyke.

Kanskje han ønsker å gamble. Kanskje han ønsker å gjøre noen dårlige ting. Han vet at han ikke burde gjøre det, så han sier: “Å Gud, anvend Jesu Blod på meg og helliggjør meg.”

¹⁰⁸ Og han blir helliggjort. Han kan rope, prise Herren, gjøre noen ting, også, gå ut og gjøre ting. Husk, Jesus sa at den kategorien ville være der på den dagen. “Mange vil komme og si: ‘Herre, har jeg ikke profetert, forkynt? Har jeg ikke kastet ut djevlene i Ditt Navn?’” Jesus sa: “‘Jeg kjenner dere ikke, dere arbeidet ikke, men visste dere burde.’” Ser dere, der er de.

¹⁰⁹ Følg med på dette nå. Vi kommer fram til en hundredel milliontedel av et hår, helt ned til den skarpe kanten av Evangeliet: “Skarpere enn et tveegget sverd, som skjærer helt til det kløver benet, og en Skjelner!” Halleluja! Gud, la det synke inn. “En Skjelner av sinnets tanker.” Det er Evangeliet, Guds Kraft. Guds Ord manifestert er Evangeliet.

Du sier: “Bibelen sier. Det er—det er Guds Ord.”

¹¹⁰ Vel, Ordet som er manifestert er Evangeliet. Evangeliet kom ikke til oss bare gjennom Ordet, men gjennom Den Hellige Ånds kraft og demonstrasjoner, for å demonstrere Kraften, gjøre Evangeliet levende.

¹¹¹ Da jeg dro til India, kom erkebiskopen i—i metodistkirken ut, sa: “Hr. Branham, vi ønsker ikke å vite noe om en misjonær. Vi vet mer om Bibelen enn dere noen gang vil vite.” Sa: “Vi var en menighet, og etablerte oss her to tusen år før dere var en nasjon.” Det er riktig. Men sa: “Vi hører at Gud har besøkt deg og gitt deg en gave som kan få denne Bibelen til å leve.” Sa: “Det er det vi er interessert i.” Åh, du! Se, den mannen var en sønn, ikke et barnebarn, som David sa. Ser dere? “Vi ønsker å vite. Er det sant?”

¹¹² Jeg sa: “Ja visst, det er sant. ‘Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig.’”

¹¹³ Nå, legg merke til ham, den naturlige menigheten forfølger den åndelige Menigheten. Nå, vi finner da ut at Judas utga seg for å være en broder, en broder, og tok så affære og kom til slutt til en konklusjon.

¹¹⁴ Se nå på denne unge predikanten. Han kommer til et punkt, han sier: “Herre, jeg har sett på kvinner. Jeg burde ikke gjøre det. Jeg har, vet du, på en måte gjort verdens ting. Jeg burde ikke gjøre det. Jeg har brukt pengene mine på hesteveddeløp. Jeg—jeg burde ikke gjøre det. Jeg—jeg har gått på kino hver kveld. Jeg burde ikke gjøre det. Jeg liker til og med vulgære bilder og slikt som det, jeg har pinupbilder på rommet mitt. Jeg burde ikke gjøre det. Det er verdens ting. Hellige meg, Herre!”

¹¹⁵ Og Herren sa: “Ja vel, Jeg vil gjøre det.” Han anvender Jesu Kristi Blod og helliggjør ham.

116 Så, når han gjør det, en kveld går han forbi, og han hører noe. Han går bort og lytter. Han hører om dåpen i Den Hellige Ånd, å bli fylt av Ånden. Så ser han inn i det: “Åh, du store, er ikke det fantastisk! Men, sannelig, det ville ødelegge tjenesten min, hvis jeg forkynte det. Det ville få mamma til å jage meg hjemmefra. De ville kaste meg ut av menigheten min, hvis jeg noen gang gikk inn i det. Åh, det er best jeg holder meg unna det. Men la meg se nærmere på det. Ja, det er Sannheten, Bibelen.”

117 Vel, som en viss berømt forkynner, kjent over hele verden, ble nylig sett (av en mann som var sammen med meg i Puerto Rico) på sine knær, mens han talte i tunger, i London, England; en mektig mann, en av de største evangelistene i verden i dag. Og denne mannen, hans broder er sammen med meg her, en Åndsfylt mann, løp til ham og sa: “Åh, broder, slik er det!”

118 Han sa: “Jeg vet det. Jeg vet det. Men, hør her, la meg fortelle deg noe.”

119 Han sa: “Forkynn det nå. Forkynn det. Dette er stunden. Med din innflytelse, kunne du ryste verden.”

120 Han sa: “Nei, jeg kan ikke forkynne det. Ser du, menigheten ville sende meg på dør. Jeg kunne ikke forkynne det. Jeg kunne ikke gjøre det.” Åh, broder!

121 “Har mot- . . . en gang blitt helliget og er kommet opp for å motta kunnskapen om Sannheten, ser inn i Det, ser at Det er riktig; og vender seg bort, ettersom de korsfester Guds Sønn for seg selv, og stiller Ham åpenlyst til skamme, skammer seg over Evangeliet.”

122 Paulus sa: “Jeg skammer meg ikke over Jesu Kristi Evangelium, for Det er Guds Kraft til frelse.” Det er Guds Kraft som virker iblant Hans Menighet.

123 Men de sa: “Jeg kunne ikke gjøre det.” Denne mannen sa: “De ville tro at jeg er pinsevenn. De ville få meg . . .” Han sa: “Mitt—mitt rykte ville blitt ødelagt.” Åh, broder!

124 Jeg har ikke noe rykte. Jeg tenker på Hans. Hans rykte, det er den Ene.

125 Men se hvor nære de kan komme Det, vet dere: “Og vanhelliget Paktens blod som han ble helliget ved, det som helliggjorde ham og tok ham ut av verden, og prøvde å sette ham over Her. Og så ser han på Det, og har kunnskap om Det. Og vender seg bort fra Det, da gjenstår det ikke lenger noe offer for synd”, sier Bibelen, “men bare en viss, skremmende forventning om dom og en brennende nidkjærhet som skal ødelegge dem som står imot. ‘For hevnen er min’, sier Herren. Den som foraktet Moseloven, døde uten nåde, på to eller tre vitner. Hvor mye mer straff, og hardere straff, selv om han er verdig, en forkynner som har tråkket Jesu Kristi Blod under føttene, etter å ha mottatt kunnskapen om Sannheten, og vanhelliget Det.” Puh!

¹²⁶ Ser dere hvor vi er? Jesus sa: “Vær forsiktig.” Ser dere hvordan Judas var? Han var rett sammen med dem. Han var en Esau, gjort større for denne tidsalderen. Han var forførerer, etterligner, gjort større for denne tidsalderen. Her kom han rett opp til, igjen, en broder til Jesus, en såkalt broder. Men i sitt hjerte, sto han hele tiden med den gamle, kjødelige menigheten, for det var dit han solgte Jesus til. Han solgte Jesus, sin førstefødselsrett, like mye som Esau gjorde for en gryterett. Han solgte sin førstefødselsrett for tretti sølvstykker.

¹²⁷ Mang en mann og kvinne i dag har solgt sin åndelige fødselsrett for en viss popularitet, en liten ting av verden som du bare ikke kan overvinne; små ting, kvinner, for å ha på sminke og klippe håret, har på seg korte klær; menn, for noen små skitne vitser og røyking av sigaretter, noe av verden. “Hvis du elsker verden eller tingene i verden, er ikke Guds kjærlighet i deg”, sier Bibelen.

¹²⁸ Jeg ønsker ikke å såre deg, men vi er ved enden. Vi kommer oppover nå, vi kommer raskt oppover stigen nå.

¹²⁹ Ser dere hvordan det er? De gjør det. De er forutbestemt. De kan etterligne og være like så vennlige og ydmyke, helt like, som kristne, så like at det ville forføre selv de Utvalgte; men ved deres frukter skal dere kjenne dem.

¹³⁰ En kvinne med shorts på seg, ser ikke ut som en kristen for meg. Bibelen sier: “Det er en syndig og skammelig ting for en kvinne å klippe håret sitt.” Kun én kvinne i Bibelen som noen gang malte ansiktet sitt, var Jesabel.

¹³¹ Hva med menn, dere menn som skal være kristne menn, og lar deres koner gjøre slik? Når, Gud vil holde deg ansvarlig for dette! Ikke mann! Kjødelig! “Åh, da vil jeg gå ut og bli medlem av denne menigheten.” [Tomt område på lydbåndet—Red.] “. . . tenk på det.” Det er helt nøyaktig hva Skriften sa de ville gjøre, og det var helt nøyaktig hva de gjorde. Og det er dette de vil gjøre, kompromiss!

¹³² Noen sa: “Billy, hvis du ikke stopper med det, vil du jage alle bort.”

¹³³ Det er én Ting som ikke vil gå, Den Hellige Ånd, fordi Det er Hans Ord. Og den virkelig forutbestemte troende vil ikke gå bort, fordi Det er Mat for hans sjel. Han elsker Det. Ingenting kan holde ham borte fra Det. Han vil gjøre hva som helst, som Jakob, men han vil ha den førstefødselsretten. Han vil stå der. Det spiller ingen rolle om det koster ham enhver venn han har, om det koster ham jobben, om det koster ham medlemskapet i kirken, om det koster ham alt. Han vil fremdeles holde fast på det, for han kan ikke hjelpe for det. Det er noe i ham som beveger ham, dypet kaller på Dypet. Åh, slik er det, noe i ham!

¹³⁴ Hør, alt du ønsker å finne i Bibelen, ta det her, gå tilbake til Første Mosebok og se hvor det oppsto, se hvor det kom fra.

Alle ånder og bevegelser i dag har sitt opphav i Første Mosebok. Det var hva vi gjorde, for å bevise for dere disse tingene dere ser, venner. Ikke glem dette. Ikke ta lett på dette. La det synke ned i deg. Det er fra Gud. Det kom til et klimaks; og Jesus forutsa at det ville komme til et klimaks igjen i de siste dager, og det ville bli ved dette: Guds Segl og dyrets merke; to åndelige krefter som virker samtidig.

¹³⁵ Nå, alle vet at Guds Segl er førstefødselsretten, dåpen i Den Hellige Ånd. Efeserne 4,30 sier: "Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som dere er forseglet med inntil forløsningens dag." Da de ble født på ny, ble de fylt med Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd er den nye Fødsel, vi vet det. Du er—du er unnfanget av Ånden, jeg sier ja til det. Men inntil du blir født!

¹³⁶ Når en baby blir unnfanget i sin mors liv, har den ett slags liv. Det er livet, og dens små . . . de små cellene i dens kropp vrir seg og sparker og hopper slik som *det*. Men når den blir født, får den et . . . [Broder Branham klapper i hendene—Red.] slik som dette, og da skriker han ut, blir en levende sjel.

¹³⁷ Og et barn kan gå på møte og si: "Åh, jeg tror på menigheten. Jeg—jeg vil dra, jeg skal gjøre *dette*. Og jeg er en god . . . Jeg vil gjøre det rette, Jeg vil gjøre det rette." Men det den trenger, er Evangeliets smekk for å vekke den opp, til å rope ut Ewig Liv; og Den Hellige Ånd vil rope i ham, slik Den aldri har ropt før. Da er han en ny skapning, han er født av Ånden. Begynner så å vokse, bevege seg og har et liv i Gud; ser dere, akkurat som et spebarn, naturlig spebarn, har sitt liv i verden.

¹³⁸ Så hvis dette jordiske tabernaklet går i oppløsning, har vi ett som venter, ser dere. Like så sikkert som det naturlige legemet kom ut, er det et åndelig legeme der til å ta imot det, når det forlater sin mor. Og når den forlater moren, jorden, som er, den er i dens morsliv nå, stønner, roper, (Å Gud!), stønner, sliter, blir gammel og sykdommer og alt som rammer den, og ånden på innsiden ser etter et land bortenfor elven. Den stønner, vrir seg, hopper, (ja, sir) fordi det er et liv der inne som lever for evig. Den er i en kropp som må dø. Og noen ganger, akkurat som en mor føder et naturlig barn, og den åndelige kroppen mottar det; vil jorden frigjøre det, og den naturlige kroppen vil frigjøre det, og den fysiske kroppen . . . det vil si den himmelske kroppen, vil hente den der. Hvis dette jordiske tabernaklet går i oppløsning, har vi ett som venter. Det er grunnen til at du glemmer verdens ting. De er døde, for deg. Ånden er der.

Nå, følg med når vi går videre nå, de to åndene.

¹³⁹ Den Hellige Ånd er den nye Fødselen, vi vet det. Det er å bli født på ny, av Guds Ånd. Det er slik du er født, ved Ånden. Født av Ånden, det er den nye Fødsel. Ja vel. Du er unnfanget ved Ånden; så når du er født av Ånden, blir du fylt med Den Hellige Ånd. Ja vel.

¹⁴⁰ Så når disse to er på jorden, den naturlige og den åndelige, noen ganger . . . Jeg har sett dette. Nå, avslutningsvis, jeg ønsker å komme til en avslutning nå, ved å si dette i noen få minutter. I det naturlige eller i det åndelige, begge delene . . . Nå håper jeg at alle får tak i dette. Vær nå så stille og ærbødig som du kan.

¹⁴¹ Nå, har du noen gang sett dette? Du ser i våre menigheter i dag, til og med i gruppene der vi har atskilt oss og dannet organisasjoner; og vi har sett alt dette. Og du har sett en mann plukke opp et bestemt Skriftsted, og broder, den mannen kan ta det Skriftstedet og få det til å bli levende på nytt, få det til å leve helt nøyaktig hva det lovet her i Bibelen. Og nestemann ser ham gjøre det, og han kommer og prøver å gjøre det, og mislykkes. Jeg håper dere forstår nå. Han vil mislykkes. Hvorfor? Skriftstedet er ikke inspirert i ham. Han prøver bare å etterligne. Han prøver bare å imitere noe. Han var ikke . . . Vel, kanskje han var sendt av mennesker. Kanskje en person sa: "Vel, du kan gjøre det samme." Skjønner, akkurat som Jesus sa at det ville være slik. Bibelen forutsier dette i de siste dager: "Som Jannes og Jambres sto Moses imot."

¹⁴² Der sto Moses, og der sto Jambres. Og Moses kastet ned staven sin, og den ble en slange. "Vel", sa Farao, "kom hit, Jambres, du kan gjøre det samme." Og han gjorde det, ser dere. Men hva skjedde? Da spiste Moses' stav opp staven hans. Ser dere, det ble manifestert. Hvor var staven hans?

¹⁴³ Akkurat som oversanselig persepsjon. Det ligner på noe av denne spiritismen. Det er som noen av disse menighetene som tror på en kjedelig måte, fjerne. Tingene av . . . De sier: "Ja, det var for en annen tid." De er helt utafør. Men vær på vakt for denne ånden i de siste dager, som kommer å etterligner den ekte Ånden. Ser dere? Det er her problemene dine oppstår. Helt nøyaktig lik den som er ekte, ser dere; men han kan ikke manifestere den, han kan ikke få den til å holde, han kan ikke få den til å vare. Å Gud!

¹⁴⁴ Folk kommer bort og sier: "Jeg har Den Hellige Ånd også." Se hvordan de lever; det varer ikke fra en vekkelse til en annen, fra ett møte til et annet. Det er manifestert, de har ikke fått Det. Hvis en mann er født av Guds Ånd, eller en kvinne, har de Åndens frukter. De vandrer gudfryktig. De lever det livet. Ser dere? De holder seg unna verdens ting. Gud beveger Seg i dem og manifesterer Seg Selv, og beviser at Han er Gud som arbeider der inne. Den andre etterligner. Ser dere?

¹⁴⁵ Etterligninger, det er det som har vært gjennom alle tider, etterligning. Se på Ismael og Isak; til enhver tid, ser dere, etterligning. Se på profeten Moses, og se på profeten Bileam. Skjønner? Se hvordan de alltid har dukket opp! Se på Judas, og se på Jesus.

¹⁴⁶ Og Jesus forutsier at denne Hellige Ånd, i de siste dager, ville være Guds Segl. Nå, hva vil dyrets merke være? Vil være å forkaste Guds Segl. For alle som ikke hadde Guds Segl, hadde dyrets merke. Og hvis det er to åndelige tegn, vil det ene være et ekte Guds merke, det andre vil være frafall. Kan du se det?

¹⁴⁷ Se på merket i Det gamle testamente. Da trompeten blåste, jubelåret, med et visst antall års mellomrom, gikk slavene fri fordi trompeten lød. Vel, alle som ønsket å være fri, kunne gå. Men noen av dem, de elsket å være slaver, så de tok dem til alteret og til kirkens søyle, og de fikk hull i øret sitt med en syl. Og de var merket for bestandig, de tjente alltid den herren.

¹⁴⁸ Og i dag vil dere høre et Evangeliebudskap om Sannheten: “Nå kan du bli fri, om du vil”, Gud taler til deg. Men når du kommer opp til grensen her og ser over, og har kunnskap om Sannheten, og så vender deg bort, setter han et hull i øret ditt, og du vil alltid være en intellektuell troende. Du vil være religiøs og gå på møte, men aldri motta Den Hellige Ånd. Ser du, så tjener du det resten av din tid. Nå, dyrets merke, eller Guds Segl. Og vi kommer så nært.

¹⁴⁹ Nå, se, Ordet må være inspirert: høre Det, gjenkjenne Det, og handle på Det. Mange mennesker vil høre, men vil ikke gjenkjenner Det.

Gud sier: “Dette er tidspunktet for deg.”

¹⁵⁰ “Jeg vil ikke bli en hallelujakristen. Jeg—jeg vil ikke ha noe av Det.” Ser du, de gjenkjenner Det ikke.

¹⁵¹ Vi går på møter, den mektige Hellige Ånd kommer ned. Jeg satt der her om dagen, da en visjon kom frem og forutsa helt nøyaktig hva. Jeg sa: “Her kommer en ung mann.” “Kom hit”, gjorde tegn til servitøren, “du har hjerteproblemer, og du ser etter . . .”

“Ja. Det er helt riktig.”

¹⁵² “Ser du den kvinnen som kommer der?” “Kom hit. Du har svulst på brystet, og den er på venstre bryst, og du er i en veldig dårlig forfatning. Og du er en synder og gjør ikke . . .”

“Helt riktig.”

¹⁵³ De mennene som satt der, så seg rundt, predikanter og alle sammen, sa, “hm-hmh!” Går på et møte, ser Den Hellige Ånd bevege Seg rett gjennom møtet og forteller hjertenes hemmeligheter, ting som dette. Sier: “Fantastisk. Antar jeg. Ja.” Ser dere? Åh, broder! Ser dere? Det—det er—det er på den andre siden, noe skjedde der. Kvinner fortsetter rett videre og gjør de samme tingene. Menn vil vende tilbake, som en gris til sølepytten sin og en hund til oppkastet sitt, akkurat det samme. Kan du ikke se? Nå snakker jeg til en- . . . dette . . .

¹⁵⁴ Ser du, da må du innse, hvilken tilstand du er i. Det er derfor jeg sa at dette lydbåndet er: “Bare for menigheten.” Ser

dere? “Bare for menigheten.” Hvis du er kalt fra lys . . . fra mørke til Lys, fra død til Liv; fra en formell, intellektuell forståelse av Kristus, til en opplevelse av å bli født på ny; og ser på livet ditt, at tingene av verden blir lagt til side, og du står for Kristus, uansett; da har det skjedd noe. Ser du? Det er noe i deg som hungrer og beveger seg, som det gjorde i Jakob. Ser du, du kjemper med Herren, du vandrer annerledes etter det. Noe er annerledes i deg, du har forandret deg.

155 Nå, må det, før det kan skje, det må være inspirert i deg. Jeg bryr meg ikke, jeg kunne stå her og forkynne til jeg får . . . alt håret jeg har igjen på hodet faller av, inntil skuldrene mine krøkes og jeg er mitti år gammel, og du hører meg hver dag; inntil Gud levendegjør det i deg, vil du forbli den samme.

156 To dager har jeg studert og bedt over dette. Ser dere? Jeg sa: “Herre, skal jeg si dette til menigheten?”

157 Noe sa: “Si det. Tiden er nær. Si det.” Jeg føler at Han vil ta meg bort ganske snart, så jeg—jeg vil at dere skal vite dette.

158 “Ingen kan komme til Meg”, sa Jesus, “uten at Min Far drar ham først. Åh, jeg vet dere sier at dere har Gud og Abraham, til deres far; men Jeg sier dere dette, dere er . . . deres far er djevelen”, sa Jesus. Religiøse menn, prester og store menn: “Dere er av djevelen, deres far.” Ser dere? Legg merke til, Åndens frukter.

159 Nå, ser dere, det må bli levendegjort for deg.

160 Jeg kunne ikke forestille meg Noa si: “Vet du hva? Det kan hende at det begynner å regne en dag, så jeg vil bare gå ut og bygge meg en ark. Hvis det regner, vel, så vil jeg gå inn i arken og seile av sted. Og ingenting vil plage meg, for jeg vil gå inn i arken og seile av sted.” Kunne du forestille deg? Nei. Nei. Dette var ikke tilfelle. Hvis det hadde vært slik . . . Åh, må de Utvalgte høre det nå. Hvis det hadde vært slik, da den første spotteren kom forbi, slik Bibelen sa det var, spottet ham, så ville han ha lagt ned hammeren sin og gått bort.

161 Slik mennesker gjør i dag, som begynner å følge Jesus; og når de ser over og ser Sannheten, trekker de seg bort fra Den. De tåler Den ikke.

162 Slik som den kjente evangelisten sa: “Det vil—det vil ødelegge min tjeneste.” Jeg bryr meg lite om en tjeneste som Den Hellige Ånd ville ødelegge. Den burde bli ødelagt. Nå, men, ser dere, det er stolthet, så mye menneskelig, så mye personlig. Åh, legg merke til dette nå.

163 Noa var ute på marken, og han hørte, og han gjenkjente, og han handlet. Uansett hvor mange spottere som kom, bygde han i vei.

“Noa, du er en holy-roller.”

164 “Det plager meg ikke i det hele tatt.” Bygger i vei! Han hadde hørt. Han hadde gjenkjent at det var Gud, han bedømte det ved Skriftene, og det var slik. Han bygde i vei på arken, uansett.

165 Kunne du forestille deg, kunne du noen gang forestille deg dette, at Moses, på vei til Egypt, gikk ut en dag og sa til Sippora, sin kone: “Sippora, vet du hva? Jeg har finpusset litt på grammatikken min. Jeg har fått frisket opp matematikken min litt, og noe av geometrien min og, åh, mange andre ting, og utdannelsen min. Mens jeg har gjett sauer bak her, har jeg—jeg—jeg finpusset litt på det. Jeg gjorde en feil nede i Egypt. Jeg tror jeg vil gå ned og gjøre det rett. Jeg tror jeg vil dra ned”? Nei, den første bølgen som reiste seg imot ham, ville han ha falt rett der.

166 Hva gjorde han? Han glemte alt han visste om geometri og om sitt intellekt. Det var det som fikk ham i vanskeligheter.

167 Det er det som har fått menigheten i vanskeligheter i dag, er for mange utdannede predikanter som ikke er født av Ånden. Menn og kvinner liker å lytte til intellektuelle taler, i stedet for forkynnelse om Jesu Kristi kraft og oppstandelse. Det er dette som har fått oss i vanskeligheter i dag. Vi trenger ikke flere videregående skoler og utdanning for predikanter. Vi trenger Gud-kalte menn som er fylt med Den Hellige Ånd, og ikke en eller annen menneskelagd teologi fra en eller annen denominasjon. Vi trenger Gud-kalte menn.

168 Moses gjette sauer, slo seg ned og glemte det. Han visste at hans intellekt hadde mislyktes. Han visste at utdannelsen hans hadde mislyktes. Han gjette sauer, men han hørte, åh: “Ta av deg skoene dine, Moses, stedet du står på er hellig.” Han lyttet til det. Hva var det? Røsten Engelen hadde talt samsvarte Skriften. Han hadde lovet Abraham, hans far: “Jeg vil besøke folket etter at de har vært her nede i fire hundre år, og Jeg vil føre dem ut med en mektig arm.” Han gjenkjente at det var Guds Skrift som ble manifestert.

169 La meg stoppe opp et øyeblikk. La dette synke inn. Kan dere skjønne hva jeg snakker om i dag? Guds Ord er blitt manifestert rett foran deg, og du fatter det ikke. Tenk nå på Sodoma og Gomorra; tenk på Kristi løfte for de siste dager.

170 Moses gjenkjente det; det var bibelsk, det var et løfte. Han hørte, han gjenkjente. Noe kom inn i ham, broder, så kunne han gå og gjøre det. Han handlet. Han kunne gå ned og stoppe enhver Farao. Han kunne kalle frem plager når han ønsket det. Han kunne åpne Rødehavet, fordi han hadde hørt, han hadde gjenkjent, han handlet i Guds sted.

“Jeg vil være din Gud, du skal være Min profet”, sa Han.

Og han sa: “Jeg kan ikke gjøre dette.”

171 Han sa: “Vel, så vær du gud, og la Aron være din profet. Du må gå uansett.”

172 Han sa ikke bare: “Vel, kanskje jeg burde gå ned og ordne opp i tingene.”

173 Kan du forestille deg Elias på Karmelfjellet, si: “Du vet, dette landet er fryktelig syndig, kanskje jeg burde gå ut og fortelle Akab at han burde skamme seg. Kanskje jeg burde gå opp på fjellet der og sette meg ned, og bare faste så lenge, til disse menneskene blir lei av å se meg sulte i hjel der oppe”? Nei. Nei. Det var ikke slik.

174 Men han hørte, og han gjenkjente, og han handlet. “Jeg har befalt ravnene å gi deg mat. Kom deg opp dit, ved Krit.”

175 Da det avgjørende øyeblikket kom mellom Baal og Gud, sa han: “Gå, hent ofrene dine, gjør med dem hva du vil, og påkall din gud.” Da de skar seg, og hadde mange kjødelige ting, og hoppet opp og ned, lagde en masse lyd, sa han: “Rop litt høyere, kanskje han er borte, eller gått avsides et sted. Han må ha sovnet.” Åh, broder!

176 “Vel, vet du hva?” Han sier: “Jeg tror på Jehova, så jeg kan gjøre dette uansett.” Åh, nei, du må ikke imitere det. Nei. Ikke prøv å være Elias før Gud kaller deg til det. Ja, sir. “Jeg er en Jehovas tjener.” Det er syv hundre av dem der nede også, men ingen av dem våget å gjøre det.

177 Så da han hadde kuttet oxen og helte vannet på, sa han: “Herre, jeg har gjort dette på Din befaling.” Ser dere . . . Hvis noen andre hadde prøvd, ville det ha vært en total fiasko.

178 Må bli inspirert for deg! Den Hellige Ånd må bringe det og manifestere det for deg.

179 Det er det som er feilen i dag. Du kan ikke gå opp til alteret og si: “Vel, Halleluja, Halleluja. Herre, jeg vil ha Den Hellige Ånd. Halleluja, Halleluja.” Nei.

180 Men, broder, søster, når Den Hellige Ånd har inspirert det Ordet for deg, vil du få Den før du forlater plassen din. Noe i deg ble satt i brann. Forkynneren trenger ikke fortelle deg at du må gjør *dette* og gjøre *det*. De gamle bladene vil rett og slett falle av, og nye blader vil vokse frem. Det er inspirert for deg. Du vil ikke bli sint på predikanten når han forkynner Sannheten fra Bibelen. Du vil elske Det, strekke deg etter Det. Det er Mat for din sjel.

181 Til og med Jesus, Selv, Han sa: “Jeg gjør ikke det Jeg ønsker å gjøre, i Meg Selv. Sønnen kan ikke gjøre noe annet enn det Han ser Faderen gjøre.” Ordene . . . Han var Immanuel Selv. Han var Gud på jorden; Jesus var det. Han var kjødet som Gud bodde i. Han var teltet som Gud bodde under. Amen. Men til tross for alt dette, den jomfru-fødte Guds Sønn, Immanuel i Åndens fylde, hadde Han Ånden uten mål. Og, likevel, i Sitt Eget kjød, sa Han: “Jeg gjør ingenting før Faderen viser Meg først.” Inspirert for Ham, til å gjøre det!

182 Satan sa: “Gjør disse steinene om til brød og utfør et mirakel. La meg se Deg gjøre det.”

183 Han sa: “Det er skrevet: ‘Mennesket skal ikke leve av brød alene.’” Åh, du! Men da en folkemengde var sulten, plukket Han opp fem små brød og to små fisker og ga mat til fem tusen. Åh, Halleluja! Ser dere hva jeg mener?

184 Ikke prøv å etterligne. Det er det som er feilen med pinsevennene i dag. Det er det som er feilen med menigheten i dag, det er for mange som prøver å etterligne at de har Den Hellige Ånd. Det er for mange som prøver å etterligne Guddommelig helbredelse. Det er for mange som prøver å etterligne forskjellige ting fra Herren. Du kan ikke gjøre det. De tingene kommer ved utvelgelse, Gud kaller, du kommer fra mors liv med det. “Gaver og kall er uten omvendelse.” Åh, du! Det er sant. Du kan ikke gjøre deg til noe du ikke er.

185 Men hvis Gud kaller deg, vær den mest takknemlige personen i verden, fordi Han har kalt deg. Da blir det virkelig for deg.

186 Jeg kunne ha snakket, hvis jeg hadde tid, om ekornene her om dagen, det satte meg nesten helt ut. Jeg har aldri sett det før, og jeg kunne ikke gjøre det. Hattie, sitter bak der og ser på meg. Hvordan kunne dette skje? Det kunne ikke skje, men det var inspirert, levendegjort. Ordet ble talt og det skjedde slik. Halleluja!

187 Paulus, kunne du forestille deg ham si: “Jeg har vært ute på dette havet i fjorten dager og netter, og ingen stjerner eller måne, eller sol eller noe. Tror jeg bare vil gå opp og fortelle dem: ‘Vær ved godt mot, for Gud vil ta vare på oss uansett’”? Åh, Gud arbeider ikke på den måten. Gud gjør ikke det.

188 Troen din er helt i orden, broder. Din tro er fantastisk. Men inntil det blir inspirert for deg!

189 Åh, her er et rødt lys som står der, og hvis jeg ser . . . Jeg sier: “Vel, jeg har foten på gasspedalen. Jeg har en bil. Jeg kan kjøre gjennom det lyskrysset der, i hundre og tjue miles i timen.” Det er sant. “Jeg kan føle kraften under foten min.” Men du bør vente til lyset blir “grønt”. Halleluja!

190 Forstår dere hva jeg mener? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Når det grønne lyset kommer på, er alt i orden. Når det er inspirert for deg, og Gud gjør det kjent slik Han gjorde der tilbake, er det greit. Men inntil Han gjør det, har vi en gjeng med etterligninger av Judas, som går rundt og sier: “Vel, jeg er akkurat som dem. Jeg er også en kristen.”

191 Åh, husker du ikke? Skevas’ sønner gikk ut og sa: “Vi befaler deg, befaler deg i Jesu Navn som Paulus forkynner. Kom ut!”

Han sa: “Paulus kjenner jeg, og Jesus kjenner jeg, men hvem er dere?”

192 Tiden kommer da rett og galt blir manifestert. Det vises i de kristne i dag. Det vises i menighetene i dag. Det vises i menneskene i dag. Jeg holder dere lenge; jeg vil at dette skal nå inn til dere.

193 Paulus sa ikke: "Jeg tror jeg bare vil gå opp og si: 'Vel, vær ved godt mot.'" Nei.

194 Hva gjorde han? Han hørte en Engel. Han visste at det var den samme Engelen som alltid talte til ham. Han gjenkjente, så handlet han. Gikk opp og sa: "Vær ved godt mot. For Herrens Engel, Hvis tjener jeg er, sto ved siden av meg i går kveld, og viste meg et syn at ingenting vil gå tapt på dette skipet. Vær ved godt mot. Gå og spis middagen deres nå. Alt er helt i orden." Amen. Når det er inspirert for deg, når Gud gjør det rett!

195 Jeg har en kommentar her et sted, som jeg hadde skrevet ned. Her er det rett her. Hm-hmh. Vi er ved slutten av alle ting. La meg bare ta med dette nå, i avslutningen. Jeg håper at Gud har åpenbart noe for deg. Hør her. Alt er på slutten. Noen spurte her om kvelden, jeg tror det var broder Fred Sothmann, vi spurte om hvor nær endetiden var.

196 Broder Demos Shakarian så den visjonen bli manifestert slik, og det skjedde fem dager senere, til punkt og prikke, det tok nesten pusten fra ham. Han ringte meg. Han sa: "Hvordan har Josef det?"

Jeg sa: "Helt fint."

Sa: "Ser han visjoner?"

197 Jeg sa: "Ja. Han fortalte meg om David, broder Woods sønn, der han hadde en motorsykkelulykke, tre eller fire dager før det skjedde, helt nøyaktig."

Han sa: "Du vet, de tingene følger familier."

198 Jeg sa: "Rettferdighet eller ondskap, begge deler. Det følger familier."

199 Og vi snakket litt, og de, Fred sa til meg: "Hvor kommer dette fra, broder Branham?"

200 Jeg sa: "Hør her, Fred, la oss ta det fra naturens side. Gud arbeider i Sin natur. Hør, se hva som skjedde. Solen sto opp i øst. Det er den eldste sivilisasjonen vi har, er Kina." Vi vet det alle sammen.

201 Den eldste sivilisasjonen vi har er Kina. Ja vel. Og sivilisasjonen har beveget seg vestover hele tiden. Og nå, hvor ville du kommet hvis du dro fra vestkysten, rett over? Kommet til Kina. Helt riktig. Vi er ved enden. Bibelen sa, profeten sa: "Det vil komme en dag da det ikke vil være natt eller dag, når solen passerer over, men i kveldstiden", rett før det ender opp her, "vil det bli Lys igjen, det samme." Jesus sa: "Det vil komme et tidlig

regn og et senregn. Og senregnet vil frembringe både tidligregn og senregn, på samme tid.” Vi er ved enden.

²⁰² Se her, la meg vise deg. Politikken er ved enden. Tror dere det? Vis meg noe i dag . . .

Denne nasjonen er den verste i verden, på grunn av fordervelse, ugudelighet. Hvem leste avisen Courier Journal her om kvelden, i Louisville, da alle disse kvinnene, plukket ut, fra hver nasjon, de vakreste kvinnene i nasjonen, og stilte dem opp for å bli Miss Universe? Alle gjorde det, bortsett fra Russland. Og de sendte bud til Khrusjtsjov og spurte ham: “Hvorfor ikke?” Han sa: “Russland kler ikke av kvinnene sine, for å gå foran menn.” En hedensk, ugudelig nasjon som bringer vanære over oss som kaller oss kristne, sa: “Russland kler ikke av kvinnene sine, for å gå ut på den måten. Og du ser aldri shorts eller slike ting i Russland.” Det er de ugudelige. Og vi som kaller oss “kristne!”

²⁰³ Ikke rart Bibelen sier: “Hvert bord er blitt fullt av spy. Og hvem kan jeg undervise Lære, og hvem er avvent fra brystet? Men bud vil komme på bud, og regel på regel. For med stammende lepper og på et annet tungemål skal Jeg tale til dette folket. Og dette er Hvilen. Til tross for alt dette, ville de ikke høre.” Vi har vår egen intellektuelle oppfatning. Åh, hvor godt det kunne være å dvele hele dagen på Det.

²⁰⁴ Politikk, fordervet! Demokrater, republikanere, og alle, har falt så lavt. Hva er det? Det er en masse korrump. Ethvert menneske som arbeider i det, som ikke er født på ny, er av djevelen. Djevelen sa: “Alle riker i verden tilhører meg”, og Jesus motsa ham ikke. Verden er kontrollert av djevelen. Og enhver mann som arbeider for regjeringen, hvis han ikke er en kristen, er han av djevelen og arbeider for djevelen. Alle disse nasjonene vil tilfalle Jesus Kristus når Han kommer, det vil komme et Tusenårsrike.

²⁰⁵ Se på her i dag, hva de holder på med nå. De klandrer meg for å ha brukt litt penger på kristne der ute, og ville gi meg tjue år i statlig fengsel, for å ha brukt penger på å drive en religiøs bevegelse. Og whisky og øl og sigaretter avskriver titalls millioner dollar i året, for å forderve nasjonen. Og jeg prøver å forkynne rettferdighet, står i Jesu Kristi dør, og vil sende meg i fengsel for det. Og vi tillater disse onde, simple, smarte, intelligente, og lar dem tolerere tv-programmer som har fordervet verden, sendt kvinner ned i rennesteinen. En av de største forbannelsene nasjonen noen gang har hatt, og de slipper unna med det. De sender meg i fengsel for å ha forkynt Evangeliet, mottatt noen få dollar her ute for å—å forkynne Evangeliet, som folk ga meg til å forkynne Evangeliet med. Jeg er ikke rik, og jeg kan ikke nedskrive det. Men likevel ønsker de å sende meg i fengsel, har holdt meg i søkelyset i to år, og det

kommer en rettssak snart. Åh, så simpelt, så skittent! Gud, være nådig.

²⁰⁶ Jeg vil si denne ene tingen, kanskje det er slik Gud må gjøre det før Han sender en atombombe. Du må gjøre noe galt, vet du. Du må røre Hans salvede en gang, for dette samme Skriftstedet, for at ikke . . . “Rør ikke Mine Utvalgte.” Det er riktig. Så hvis det må til for å bringe dom, slik det gjorde på Daniels tid eller et annet sted, la det komme. Jeg er Din tjener, Herre. Det er riktig. Åh, ja.

²⁰⁷ Politikk, er skitten! Nasjonen, fordervet! Vel, se hva! De skal få soldater til å bruke shorts nå. Åh, du! Politikk, krig! Politikken er ved slutten. Diktatorer tar feil. Politikken er feil. Hvorfor holdt de seg ikke til en gudfryktig konge slik Gud ga dem, David? Den store lorden av England sa, da dette—da dette demokratiet ble dannet, sa: “Det er helt i orden nå, men det vil komme en tid”, sa han, “da det ikke lenger vil være noe. Det vil bare være seil og intet anker.” Og han har rett. Sa: “Politikere står på såpekasser på hvert hjørne, alle slags uhederlige ting som fordrer regjeringen.” Og mannen hadde rett. Nøyaktig det som skjer.

²⁰⁸ Én mann kan gå ut her, og gå gjennom her og bli full, og ødelegge alt han vil; og gå ned dit, han kjenner alle, så det blir ikke sagt noe. La en fattig mann, eller noen de ikke kjenner, prøve å gjøre det, og de blir sendt i fengsel. Korrupsjon, skittent, urenhet, førti prosent av dem homoseksuelle. Tenk på det, Sodoma og Gomorra igjen! Der er gruppen, som skulle være religiøs.

²⁰⁹ Jeg—jeg lurar på hva som skjer videre, når den neste presidenten kommer inn? Gud har gitt oss en god, gudfryktig mann, gamle Dwight Eisenhower. Og nå hå—. . . Følg med på den neste som kommer inn. Og vi kan få en rotte neste gang, helt sikkert. Men det kommer: “En Farao som ikke kjenner Josef.” Husk det. Jeg vil komme til det om et øyeblikk. Politikken er korrupt. Vi vet det.

²¹⁰ Krig går mot sin ende. Åh, det var en gang de kastet steiner mot hverandre, slo hverandre i hodet med steinøkser, så skjøt de pil og bue. Så fikk de rifler, så åttiåtte millimeter, maskingevær i Tyskland, og så stort artilleri her. Så kastet de håndgranater og giftgass. Men de har en hydrogenbombe nå. Krig er ved slutten. Alle nasjoner har dem, så hva skal dere gjøre nå? Selv en liten nasjon i dag, bare trykke på en avtrekker, det er alt de trenger å gjøre, og alt eksploderer. Krig er ved slutten. Hmh! Amen. Krig er ved slutten. Politikken er ved slutten.

²¹¹ Utdannelse er ved slutten. Ungdomskriminaliteten er ved slutten. Barn, det er ikke noe håp for barn, de har blitt sinnssyke. Du kan ikke få noen utdannelse. Du kan ikke gå ned hit på skolen og ha, finne et barn med utdannelse. Han er et—han er

et dobbelt så mye helvetes barn når han kommer ut, enn han er når han kommer inn. La læreren si noe om det, han vil bli drept. De vil danne en liten Klux og gå ut der og skyte læreren, ta ham ut og binde ham fast. Vi har mistet to tusen lærere. Åh, vent et øyeblikk, jeg tror det var tjue tusen lærere i fjor. Jeg klandrer dem ikke. Jeg ville ikke ha gjort det heller. Nå går de med plakater hele tiden: “Gi høyskoleutdanning til disse barna.” De trenger det, men djevelen har dem. Djevelen har dem. Og det er ikke bare normalt, som å gå ut og være rampete og—og ta av en port og henge den oppe i et tre på halloween-kvelden, eller gjøre litt rampestreker, slik barna pleide å gjøre, eller ta kjerra til bonden og sette den ute på veien, ikke på den måten; men de er sinnssyke. De gjør ting som er galskap; skyte deg, drepe deg, myrde deg, forgifte deg, hva som helst. Det er den neste generasjonen.

²¹² Barnefødsler er ved slutten, kvinnelighet, moderskap. Ja, prevensjon praktiseres overalt, og små hunder har tatt dens plass.

²¹³ Moral, det er ingen moral i noe lenger. Kvinner, kler seg syndig; det kommer fra tv, alle slags etterligninger av onde mennesker i Hollywood, alle slags greier, moter. Alt er ved slutten!

²¹⁴ Utdannelse er ved slutten. Politikk på slutten. Krig er ved slutten. Sivilisasjon er ved slutten. Alle disse tingene er ved slutten. Du store, hva kan vi gjøre da? Hva er det neste? Vi er ved slutten av alle ting.

²¹⁵ Nå er menighetslivet ved slutten, den normale menigheten, menigheten. Nå, dette er kanskje litt vanskelig å svelge, men den kjødelige menigheten, Esau-menigheten, hun har kommet til sin ende. Hva gjør hun? På vei inn i kirkeforbundet, som til slutt vil forene seg med romanismen, for å bekjempe katolisismen . . . eller med katolisismen for å bekjempe kommunismen. Pave Johannes ber alle menighetene om å komme tilbake, og det vil de. Og de vil forene seg sammen, helt nøyaktig hva SÅ SIER HERREN.

²¹⁶ Du sier: “Vent et øyeblikk, broder Branham. Du sporer av.” Hvis jeg gjør det, så gikk Gud på avveie da Han skrev Sin Bibel. Du må være Mika i denne saken.

²¹⁷ Morris Cerullo sa til meg her om kvelden, sa: “Hvor er antikrist, broder Branham? Jødene er antikrist.”

Jeg sa: “Morris! Og du, en jøde?”

Han sa: “De er de største Guds-haterne som finnes.”

²¹⁸ Jeg sa: “Morris, nei! Vis meg i Skriften hvor det står at antikrist kom ut av Jerusalem. Antikrist kom ut av Roma, ikke ut av Palestina.”

Han sa: “Vel, hør her, jeg er . . . De er Guds-hatere.”

219 “Ja, sa ikke Gud at Han forblindet øynene deres, slik at vi kunne få en tid der vi kunne se? Men vår tid er snart over.”

220 Han sa: “Åh, broder Branham, jeg har aldri tenkt på det.” Ser du, slik er det.

221 Se, vi er ved enden. Den kjødelige verden, den kjødelige menigheten er ved sin ende. Se hvordan det er på vei inn mot kirkeforbundet. United Brethren gikk inn i det. Pinsevevningene er i det. Alle de andre organiserer seg. Ser dere helt tilbake, disse kanaanittene, hele veien ned gjennom disse Esau-åndene, veldig religiøse, og forente seg med verden; ikke åndelig forståelse, ikke i stand til å seire, ikke utvalgt av Gud, til å bli kalt ut og atskilt.

222 Åh, om jeg bare kunne gjøre det kjent, om jeg bare kunne få det til å synke inn på en eller annen måte! De ser det ikke. De har øyne og de kan ikke se, ører og kan ikke høre. Åh, hvorfor er vi så sløve i Ånden? Nå, hør på dette. Alt er på slutten.

223 Og den åndelige Menigheten er ved Sin ende. Hun går mot slutten. Å Gud! Se tilbake der da Hun begynte med Luther, den åndelige menighet ble rystet. Så med Wesley, oppnådde helliggjørelse. Så med pinsen, Den Hellige Ånd. Og nå i endetiden, Kristi Ånd slik i Menigheten, Den gjør de samme gjerningene som Han gjorde, rett tilbake til Sitt Hode igjen; klar for Menigheten og Kristus skal forenes, og Herren Jesu Komme, og de dodes oppstandelse. Vi er ved endetiden. Jesus sa så: “Som det var i Sodomas dager, slik skal det være i Menneskesønnens komme.” Forstår dere det?

224 Se på den kjødelige menigheten. Se hvor de er på vei, lenger og lenger bort.

225 Se på den Åndsfulle Menigheten, som rister av seg alt Sitt lille tøy, kommer opp i Ånden, (i mindretall, selvfølgelig), kommer inn i Ånden, men beveger Seg opp til et punkt og Den har kommet dit hvor Den Hellige Ånd beveger Seg rett gjennom Den, virker ut Sin vei, og er rede til å ta imot Sin Herre, rede til å ta imot Sin Herre.

226 Og resten av dem organiserte seg, gikk tilbake til verden, atskilte seg, går tilbake til forbundet, og fortsetter videre inn i dette store forbundets hode under katolisismens. “Og det ble laget et bilde for dyret.” Et *bilde*, “noe som lignet det”. Et kirkeforbund dannet med katolisismen, de to sammen, arbeider sammen. “Hvem er i stand til å føre krig mot dyret eller dets bilde?” Så visst ingen. Hvordan vi kunne gå gjennom dette i timevis!

227 Nå, la meg si dette til dere, og så vil det være tid for å avslutte. Det er at jeg har . . . Jeg fortalte dere at det kom til å bli langt. Jeg—jeg føler meg bare så involvert. Siden Gud til og med sa disse tingene, sa: “Fortell dem. Tal det ut. Ikke vær stille lenger. Vis Det til dem. Hvis de ikke tar imot Det, så er ikke blodet på dine hender.” Tiden har kommet. Tiden, alt går mot slutten.

228 Verden er ved sin ende. Den kan ikke tåle noe mer. Krigene er ved sin slutt. Man kan ikke ha noe mer krig. Hvis du har krig, vil det ikke; bare den første som trykker på avtrekkeren, så er det over. Politikk, den er råttten og korrump.

229 Kirkeverdenen er metodist, baptist, presbyterianer, pinsevenner. “Det er grisene til sin søle, hunder til sitt spy.” Det stemmer, hver og en av dem! Gud kaller, ut av den fordervelsen, en Menighet som er utvalgt. Det er helt riktig. Esau, de sa: “Vi er menigheten!” Jeg tviler ikke på det. Jakob var Esaus far, også, det er riktig, så, men—men . . . Jeg mener, Isak var Esaus far, og Jakob var broren hans, sammen med ham. Men den ene hadde øynene festet på førstefødselsretten; den andre hetet den. En hørte, gjenkjente og handlet. Den andre sa: “Åh, så lenge jeg går i kirken og gjør det som er rett, hvilken rolle spiller det?” Der har du det. Nå i . . .

230 Jeg sier dette da, i avslutningen, denne ene bemerkningen til. Den sanne Menigheten har så mye å leve for nå. Åh, det skulle være en slik jubileumstid for den ekte Menigheten, for den sanne Menigheten, for den utvalgte Menigheten, når du vet i ditt hjerte at du har gått fra døden til Livet; når du ser på deg selv og ser, ser på livet ditt og ser at alle tingene av verden har blitt borte, at du har blitt en ny skapning. Lytt nøye nå, i avslutningen. Du vet at du har gått over, livet ditt beviser det: “Ved deres frukter skal dere kjenne dem.” Hele målet ditt er Kristus. Du venter på at Han skal komme når som helst. Du vandrer i Ånden. Du elsker Ham. Du ser Ham virke gjennom deg. Ikke noe du ønsker å gjøre, men Han bare gjør det, Selv. Åh, for en tid!

231 Minner meg om kunstneren som dro over til Roma, for å lære å bli kunstner, en ung kar. De la merke til ham. Han var så forskjellig fra alle de andre amerikanske guttene og jentene, og andre som dro over dit for å bli kunstnere, og fra resten av verden. Denne ene unge mannen var enestående. Han var en fin kar, og de la merke til det. De hadde kjempestore fester, og dro ned dit, og slik de gjør i Roma, bare bli så fulle som de kan få blitt.

232 Jeg har selv vært der og sett dem. Går ut på gaten, menn og kvinner, og holder på. Selv i parkene, har seksuelle forhold rett i parken, helt åpenlyst, og bryr seg ikke; England også, alle de andre. Ser dere? Det er ikke verre enn her. Akkurat det samme her, omtrent like ille; bare, bare skjuler det litt mer her, på grunn av politiet og slikt. Nå, men helt fryktelig!

233 Vel, denne unge karen, han holdt seg borte fra alt sammen. Da de dro på festene sine, lot han dem gå, men han studerte for å bli en kunstner. Så, en dag sa en gammel vaktmester, som var en kristen, som var i museet, kunstgalleriet, han sa—han sa: “La oss gå en liten tur, sønn. La oss gå en tur, jeg ønsker å snakke litt med deg.”

Han sa: "Ja vel."

234 Så gikk de, gikk oppover en ås, og begge to med hendene på ryggen, gikk oppover åsen. Solen var i ferd med å gå ned. Og så sa den gamle mannen til den unge kunstneren, han sa: "Sønn, du er en amerikaner."

Han sa: "Det er jeg."

235 Han sa: "Du kommer hit for å få din utdanning i kunst. Jeg antar at du tar sikte på å gjøre kunsten til ditt levebrød."

Han sa: "Jeg har tenkt å gjøre det, sir."

Sa: "Jeg merker at du er en kristen."

Han sa: "Jeg er en kristen."

236 Han sa: "Vel, det er én ting jeg ønsker å spørre deg om. Jeg har spurt disse andre. De sier at de er kristne også." Han sa: "Hva gjør deg så annerledes? Hva gjør deg forskjellig fra resten av disse guttene fra Amerika, og disse jentene fra Amerika? Hva gjør dere så forskjellige, og likevel sier dere alle at dere er 'kristne'?"

Han sa: "Sir, ser du der solen går ned?"

Han sa: "Det gjør jeg."

237 Han sa: "Langt over havet, i en bestemt stat i New England, i en bestemt by i den staten, og i et bestemt hus i den byen, er en bestemt jente som jeg lovet at jeg ville leve trofast mot." Han sa: "Det er alt jeg tenker på, å få min kunstutdanning og vende tilbake til den jenta som lever tro mot meg." Han sa: "Det er derfor jeg lever slik jeg gjør."

238 Åh, broder, søster, du lurer kanskje på hvorfor vi ikke bryr oss om hva de kaller oss. Jeg bryr meg ikke om hva de sier.

239 Jeg sto sammen med Fred her om dagen, nede i San Juan, Puerto Rico, og kikket over havet, og la merke til korallrevet, en halv mile unna, de store bølgene som slo. Han sa . . . Flamingoer gikk i hagen og så videre. Jeg sa . . . Han sa: "Broder Branham, dette er som Himmelen."

240 Jeg sa: "Men havet vil være stille der, broder." Jeg sa: "Rett over havet der ute, er det et bestemt sted som heter Himmelen, det er en bestemt En som heter Jesus, i denne Himmelen, og en dag tok Han bort alle mine synder. Og jeg lovet Ham at jeg ville leve trofast mot Ham, jeg ville gjøre de tingene som Han ville jeg skulle gjøre. Det er grunnen til at jeg ikke skammer meg over Hans Evangelium, Det er Guds Kraft til frelse." Det er det som får en kristen til å leve annerledes. Han er annerledes fordi han har Noe å leve annerledes for.

La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk.

241 Min nedslåtte venn, denne morgenen, har du noe annet å leve for, noe som bringer deg ut av verden, noe som betyr mer for deg enn hele verden, er å leve for Kristus? Hvis du ikke har det, hvorfor tar du ikke imot Det nå. Ikke bare gå i kirken og si:

“Jeg ønsker å være et godt menneske.” Ikke gjør det. Du ønsker å være en kristen. Du, hvis det alltid har vært noe i ditt hjerte, som forteller deg: “Du lever ikke rett, men jeg vil at du skal leve rett.” Du har alltid lengtet etter å være noe som du ikke er nå, vet du ikke at det er Gud som kaller på deg? Ikke vend ryggen til det. “For hvis du en gang ble opplyst og fikk muligheten, og avviste det din siste gang, så gjenstår det ikke noe mer offer for synd.” Ikke slå deg i lag med Esau.

²⁴² Kom med Jakob, uansett hva . . . uansett hva det kommer til å koste deg. Hvis det koster deg hjemmet ditt, hvis det koster deg jobben din, hvis det koster deg mannen din, koster deg din kone, hvis det koster deg barna dine, hvis det koster deg hva som helst, få tak i førstefødselsretten! Det er det som teller. Og hvis du føler det slik, denne morgenen, og ønsker å ha denne førstefødselsretten! Jeg kan ikke gi den til deg. Gud kan, og Han er den Ene som taler til deg. Vil du bare løfte opp din hånd, si: “Be for meg, broder Branham. Den førstefødselsretten, ønsker jeg.” Gud velsigne dere, overalt. “Den førstefødselsretten, ønsker jeg.”

²⁴³ Vår Himmelske Far, jeg takker Deg, Høyst Edelige og Hellige Gud, for all Din godhet og barmhjertighet mot menneskenes sønner og døtre. Og vi innser at vi er ved endetiden, ingenting kan vare så mye lenger. Vi bare venter på lånt tid; slik det var på Noas tid, Guds langmodighet, da arken ble gjort i stand, da kun åtte sjeler ble frelst. Du sa: “Slik vil det være ved Menneskesønnens komme. Guds langmodighet, som ikke ville at noen skulle gå fortapt, men at alle skulle komme til omvendelse.”

²⁴⁴ Og i dag i denne bygningen, er det menn og kvinner som løftet hendene sine, gutter og jenter, unge og gamle, har løftet hendene sine og sagt: “Det er Noe som drar i meg.” Å Gud, må de aldri avvise Det. Må de selge utdannelsen sin, må de selge alt de har. Slik som mannen som fant den store perlen; det var en praktfull, stor perle, det var den største perlen, og han solgte alle sine små, slik at han kunne kjøpe denne praktfulle, store perlen. Må de gi avkall på alt de har av verden, denne morgenen, all sin popularitet i verden.

²⁴⁵ Disse kvinnene som sitter her, Herre, mange av dem som har hørt Evangeliet forkynt så mange ganger, og fremdeles glir de rett inn i verden og tar etter verden og kler seg som verden, og går på fester og slikt som verden, tar del i verdslige ting og oppfører seg som verden, og bruker tingene av verden. Å Gud, må de skamme seg denne morgenen. Hvis det er noe håp for dem i det hele tatt, Herre, så la det snu i dag. La dette være stunden.

²⁴⁶ Og disse mennene her, Herre, Å Gud, ha barmhjertighet med dem. Mange av dem går fremdeles ut i verdens ting, begjærer og elsker fremdeles verdens ting, synd, røyking, drikking, selskapelige drinker, litt øl på siden, eller—eller noe lignende, eller begjærer og henger opp små pinupbilder, uanstendig kledde

unge kvinner. Og de kroppene som de ser på, på gaten, og de kjører nesten over folk for å se på dem, og kaller seg kristne.

Og vet at formen på den kvinnens kropp, kanskje om tjuefire timer, kan råtne der borte i graven, insekter og mark kan kravle gjennom de formede og foldede kar i kroppen hennes; og hennes sjel der ute i djevelens helvete, for måten hun levde på. Og, likevel, stikker hun ut de små, malte leppene sine, og fniser og ler av deg.

247 Gud, vær nådig mot disse menneskene. Å Herre, la dem ikke gå fortapt. Vær så snill å ha nåde og send nåde. Gi hver enkelt av dem, Herre. Du er den Eneste som kan gi denne velsignelsen. Og hvis Du har kalt dem til Evig Liv, må deres hjerter åpne seg opp; og la de legge alt til side denne morgenen, og da vil de motta det. Gi det, Far.

248 Og må Den Hellige Ånd komme inn i dette møtet nå, for de syke og de plagede, og la folket se at dette Budskapet som har blitt forkynt denne morgenen, at Kommet og alt er ved enden, og at Jesus Selv virker i Sin Menighet. La det skje akkurat nå, Herre, at Du kan ta disse menneskene i Dine hender. Og når de ser Den Hellige Ånd virke, bevege Seg blant folket, må det bli stadfestet, Budskapet som jeg har forkynt, at vi er ved endetiden. Og må de høre. De har hørt, og må de gjenkjenne at den samme Jesus, slik Han gjorde det på Sin tid, Han gjør det her gjennom Sin Menighet i den siste tid. Og må de så handle, ved å gi sine liv og kropp og sjeler og ånder, til Ham. Jeg gir dem til Deg, Herre, i Jesu Navn.

249 Nå, i bygningen der folket er, jeg sendte Billy i morges for å dele ut bønnekort. Han . . . [Tomt område på lydbandet—Red.]

250 Er du syk, trengende? Hvis Gud vil åpenbare for meg, slik Han gjorde med kvinnen ved brønnen, og fortelle meg hva som er problemet ditt, eller noe om deg, som du vet at jeg ikke vet, ville det få deg til å ha tro, til å tro Gud? Ville det få resten av dere til å ha tro? Er dette første gang vi møtes? [Søsteren sier: "Nei."—Red.] Åh, du har sett meg før, men jeg er en fremmed for deg. Er det riktig? Ja vel, må Herren Gud oppfylle ditt ønske.

251 Nå, er det virkelig, eller ikke? Åh, du! Kall på din intellektuelle religion. "Baal", sa, "hvor er han hen?" Elias på Karmelfjellet, sa: "Hvor er Baal? Hvor? Vekk ham." Du trenger ikke å vekke Jesus. Han er våken hele tiden. Han er alltid til stede, lever alltid, alltid i stand; den samme i går, i dag og for evig. Amen. Gud forblir Gud.

252 Tror du at hjerteproblemet ditt kommer til å forlate deg, og du kommer til å bli frisk? Du er ikke herfra. Dra tilbake til Lexington og fortell folk hvilke store ting Herren har gjort med deg. Ser dere?

253 Det går over hodene på folk, som aldri får tak i det. Den levende Menighet vil gripe tak i dette raskt, og vil skjønne at Den Hellige Ånds Nærvær er her.

254 Noen bak her inne løftet hånden sin. Var det deg, dame? Tror du at Gud kan fortelle meg om problemet ditt? Den gamle . . .

255 Broderen der ute på enden, tror jeg han sa, for en stund siden, at . . . Tror du, broder? [Broderen sier: "Ja."—Red.] Gjør du? Da vil det hudproblemet forlate deg, du vil bli helt bra. Tror du det? Tar du imot det som å være helbredet? Løft opp din hånd, det gjør du. Ser du? Hm-hmh. Ja vel. Han er en fremmed for meg. Du vet det, Pat.

256 En dame som ser på meg og ber, så på meg, sa at hun var en fremmed. Tror du at det høye blodtrykket vil forsvinne fra deg? Det er riktig, er det ikke? Løft opp din hånd hvis det er riktig. Ja vel, ha tro på Gud.

Ser dere hva jeg mener?

257 Hva med noen av dere som kjenner meg? Dere har noe på hjertet. Løft opp hånden. Så mange av dere! Jeg kan ikke gjøre det; Det må bare komme. Du vet, det er din tro.

258 Georgie Bruce, jeg ser henne sitte der. Du prøver alltid å finne noe for noen, Georgie. Du ble helbredet, for kreft. Du er ikke i tvil. Dagen da du kom til dette tabernaklet og gikk ut den døren der borte, kom Den Hellige Ånd over meg, og fortalte deg rett der om en handling som ingen i verden kjente til utenom deg og Gud og en annen person. Er det riktig? Det er riktig. Du tror meg, ikke sant, Georgie? Du har noe på hjertet, Georgie. Tror du at Gud kan fortelle meg hva som er på ditt hjerte?

Ville det få resten av dere, som kjenner meg, til å tro?

259 Jeg kjenner Georgie, men hun tenker på noe. Hun har to personer, som er borte herfra, som hun ber for. Begge to bor i Corydon. Det er riktig. Og hun har en person her, en mann hun ber for, som er her ute på sykehuset. Og du ber, ikke så mye for hans helbredelse, men frelse for hans sjel. Det er SÅ SIER HERREN. Det er riktig. Er det riktig, Georgie? Det er helt riktig.

260 Noen langt bak der løftet opp sin hånd, helt langt bak, bakerst her. Du, hva med deg? Vil du løfte opp hånden din, at du er en fremmed for meg? Denne mannen som sitter her og ser på meg, jeg kjenner deg ikke. Tror du at jeg er Guds profet, Guds tjener? Tror du Den Hellige Ånd, at det jeg har fortalt er Sannheten? Tror du Det? [Broderen sier: "Ja."—Red.] Hvis du vil tro, har du o- . . . det er det eneste du har, for du lider av kreft. Det er riktig. Du er ikke fra denne byen. Du er fra New Albany. Det er riktig. Og du har kreft. Hvis du vil tro av hele ditt hjerte, vil du bli frisk. Vil du ta imot det? Løft opp hånden. Velsignet være Herren.

261 Jeg tror den kvinnen der ute, med den hvite hatten på hodet, farget dame, løftet hånden. Jeg har ikke hatt en farget person ennå. Tror du, dame? Ja vel, sir, tro av hele ditt hjerte. Du har hjerteproblemer, mageproblemer, komplikasjoner. Noen tok deg med hit i morges. SÅ SIER HERREN. Det er riktig, er det ikke, dame? Hvis det er riktig, vink med lommestørkleet du har i hånden din, så folket ser. Jeg har aldri sett kvinnen i mitt liv.

262 Løftet du opp hånden din? Er jeg en fremmed for deg? Og du er en fremmed for meg. Tror du at Gud kjenner meg, eller Gud kjenner deg? Tror du at Han kan fortelle meg hva som er på ditt hjerte? Du ber for noen. Det er faren din, som har hjerteproblemer. Det er riktig. Og du søker dåpen i Den Hellige Ånd. SÅ SIER HERREN.

Hvis du kan tro!

263 Hva med den lille damen med hånden løftet slik som *dette*, tror du? Problemet ditt er utslettet på hånden din. Men du ber for et barnebarn. Det er riktig. Barnet er ikke normalt. Det er sant. Er det ikke, dame? Tro av hele ditt hjerte, for det.

Da jeg sa, "barn." Vent litt. Åh, der har du det. Sønnen din hadde en bilulykke; forkrøplet. Jeg kjenner deg ikke, dame, men det er sant. Hvis det er riktig, løft opp din hånd.

264 Nå, Hvem er her? Hvem er Det? Det er ikke meg. Hvordan kan jeg gjøre det? Vær ikke nummen for Ånden, Åndelige ting. Gud er her! Den Hellige Ånd du ønsker, tror du Den nå? Tror dere Den nå? Ja vel, så ta imot Den nå. Nå er tiden for å motta Den. Tro av hele ditt hjerte.

265 Du som er syk eller trengende. Jeg kan ikke helbrede. Intet menneske kan helbrede. Jeg kan ikke gi Den Hellige Ånd. Men Den som kan helbrede og gi Den Hellige Ånd, Han er her. Han er den Ene som gjør det.

266 Nå, bøy hodene deres. Tro akkurat nå, mens jeg ber for dere og disse lommestørklærne.

267 Vår Himmelske Far, så langt jeg vet, tok jeg for meg alle som var fremmede, til det punktet at jeg følte jeg ble svak og mistet min styrke; følte meg ledet, at kanskje dette er øyeblikket, da de Utvalgte så. Må hver og en av dem, Herre, som ble kalt og fikk lov til å bli kalt av Din Ånd; noe, deres tro, de hadde mer tro (noen av dem) enn de trodde de hadde. De har bare begynt i deres hjerter.

268 Og kvinnen rørte ved kledningen Hans en gang, da Han gikk forbi, og Han snudde Seg og sa: "Hvem rørte ved Meg?"

Og de sa: "Vel, alle har rørt ved Deg."

269 Han sa: "Men Jeg merker at Jeg ble svak." Og Han fant den lille kvinnen og fortalte henne at hun hadde blødninger og at troen hennes hadde helbredet henne.

270 Og Bibelen sier at: "Han fremdeles er en Yppersteprest i dag, som har medlidenhet med våre svakheter." Skriften sier: "Han er den samme i går, i dag og for evig." Og hvis Han er den samme, og den samme Ypperstepresten, vil Han handle på samme måte og gjøre det samme.

271 Og må folket se at den Åndsfulgte Menigheten nærmer seg et klimaks. Kristus er i ferd med å komme og hente Sin Menighet. Hans siste store tegn, som det var på Sodomas tid; som talte, kjente Sarah, og visste at han hadde en kone som het Sarah, visste at hun lo i teltet; Han sa: "Det vil være et tegn. Når dere ser det, husk, den generasjonen skal ikke forgå før alt er oppfylt." Her er det. Vi er ved enden.

272 Gi, Herre, at enhver syk person her inne må kjenne at den levende Jesus Kristus er til stede. Må disse lommelærklærne bli velsignet for enhver syk kropp som de går til. Jeg fordømmer djevelen, for folket. Jeg kaster ham ut, ved Guds Ånd, i tro, jeg kaster bort enhver skygge av tvil. Må enhver person her, som er ordinert til Evig Liv, motta Det i denne stund. Må enhver overtro, enhver liten tilbøyelighet, enhver lille ting i verden, enhver lille byrde, som Bibelen sier: "La oss legge av enhver byrde og synden som så lett fanger oss; slik at vi kan løpe, med tålmodighet, i løpet som er lagt foran oss; mens vi ser på" (på hva? på menigheten? på organisasjonen?) "på troens Opphavsmann og Fullender", som er her nå, "Jesus Kristus, Guds Sønn." Ser på Ham som . . . Vi må ikke å ta ord som vi vet er sanne, men likevel blir de Ordene virkeliggjort for oss denne morgenen. Den samme Jesus som døde, er ikke død, Han er oppstått igjen, og to tusen år senere bringer Han Sin Menighet til et klimaks. Judas' ånd virker iblant dem. Men må de legge til side enhver snublestein og alt, i denne stund og ta imot Ham.

273 Må de høre, som de har, gjennom talen. Må de gjenkjenne nå, at selve Ordene som de hørte har blitt manifestert, og de gjenkjenner Det, at Det er Kristus. Og må de handle nå, handle på Det: ta imot Det, og reise seg, gi vitnesbyrd; og gå inn i Guds Rike, ved å bli fylt med Den Hellige Ånd.

274 Må de syke bli helbredet. Må de plagede bli helbredet. Må ethvert hjertes ønske bli gjort rett. Gi det, Allmektige Gud.

275 Nå med deres hoder bøyd, deres hjerter åpne, bare gi dere selv en stund med bønn; rett før, antar jeg, dåpsmøtet kommer, rett før dette. Det vil bli et nytt møte i kveld.

276 Nå, husk, ikke la denne muligheten gå forbi. Jeg har vært her nå i to og en halv time, eller mer, prøver bare å ta meg god tid og bringe inn Evangeliet, og legger Det inn helt fullkomment. Så kommer vi helt ned til slutten. Og selve teksten: høre, gjenkjenne, handle. Ikke la det passere over hodet ditt. Du har hørt Det. Gjenkjenner du at Hans Nærvær er her? Vet du at Det er Ham

som kaller deg? Så handle på Det. Gud være med dere. Ha en stund med bønn.

²⁷⁷ Broder Neville, kom, en liten stund, i bønn, hvis du ville komme opp hit.

Bare hold ham oppe. 🐦

60-0221 Å høre, gjenkjenne og handle på Guds Ord
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana USA

NORWEGIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org